

(பிற்பகல் 3.00)

4. ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களுக்கு பாராட்டுரைப் பகர்தல்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மேலவை முன்னவர் அவர்கள் ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டுரை பகர்வதைத் தொடங்கி வைப்பார்.

\* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 20-4-1978 அன்று பிற்பகல் ஓய்வு பெற இருக்கும் மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர்களைப் பாராட்டுகின்ற வகையில் இந்தச் சிறப்பான மாமன்றத்தின் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றி அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற அனுபவங்களை, கருத்துக்களையெல்லாம் பல்வேறு வகையில் இந்த மாமன்றத்திற்கு வழங்கி, திறமையான நல்ல ஆட்சி நடைபெறுவதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள். ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தந்தார்கள், தந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் 20-4-1978 அன்று பதவி விலக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் பணி ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு மிகச் சிறப்புடையதாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இருந்துவருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அனைத்து பெறவேண்டும் என்பதற்காக காட்டிய அக்கறையையும், அவர்கள் எடுத்து வைத்த கருத்துக்களையும், அந்தக் கருத்துக்கள் மூலம் அவர்கள் செய்துள்ள பணியையும் இந்த அரசு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் தமிழக அரசின் சார்பிலேயும், முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சார்பிலேயும் என்னுடைய நன்றியையும் இந்த நேரத்திலே காணிக்கையாக வைக்கிறேன். தனித்தனியாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினருடைய ஆற்றலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதென்றால், காலம் அதிகமாகிவிடும். ஒட்டு மொத்தமாக நான் என் நன்றியை, பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மிகப் பெரிய பணியை, இந்த அவையில் அரிய கருத்துக்களைக் கூறி, கடமைகளைச் சிறப்பாக ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற அளவிலே அவர்களுக்கு நன்றி சேலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர்களில் சிலர் பல்வேறு தொகுதிகளில் இப்போது போட்டியிடுகின்ற காரணத்தினாலே வராமல்கூட இருக்கலாம். ஆகவே வந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும், வராமல் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சேர்த்து என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பதவி விலகிச் செல்கின்றவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலே நீண்டகால அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதை நாம் அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கின்ற

உறுப்பினர்களும் அவர்கள்  
சார்ந்திருக்கின்ற கடமைகளும்,

1978 மார்ச் 31]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

வாதங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் பணி இந்த நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் வாழ்வில் எல்லா வளமும் பெற்று நீண்டகாலம் நல்ல உடல் நலத்தோடு வாழ வேண்டும் என்று என்னுடைய வாழ்த்துக்களைக் காணிக்கையாக வைத்து, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன், நன்றி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்லின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் குறித்து, நல்ல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலவையைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் கூறியுள்ள கருத்து மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒரு கருத்து என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலவைக்கும் பேரவைக்கும் இடையிலே பெரிய வேறுபாடு இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இந்த அவை அமைக்கப்பட்டது என்பது தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். பேரவை வருவதற்கு முன்னாலேயே கூட இந்த மாநிலத்திலே லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில் என்ற பெயரால்தான் அவை அழைக்கப்பட்டு வந்தது. லெஜிஸ்லேடிவ் அசெம்பிளி என்பது பிறகுதான் வந்தது. நம் நாட்டிலே ஜனநாயகத்திற்கு முன்னோடியாக இருந்தது இந்த லெஜிஸ்லேடிவ் கவுன்சில் என்று சொல்லக்கூடிய மேலவைதான். பேரவை என்று வந்த பிறகு, மேலவை என்று ஒன்று இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற கேள்விகள் அகில இந்திய அடிப்படையிலேயும், நம்முடைய மாநில அடிப்படையிலேயும் எழுந்தன. அது தங்களுக்கும் தெரிந்ததாகும். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலேயே ராஜ்ய சபை என்ற அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், மாநிலங்களில் மேலவை என்று ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த மேலவை உறுப்பினர்கள் எப்படி எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது தங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். மாநிலங்களுக்கும் பாராளுமன்ற நடைமுறைகளுக்கும் உள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றினாலோழிய, ராஜ்ய சபை அமைப்பை நீக்க முடியாது. ஆனால் மாநிலங்களில் உள்ள மேலவையைப் பற்றிப் பேரவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் முடிவு செய்து, அந்த முடிவை நம்முடைய நாடாளுமன்றத்திற்கு அனுப்பி, அதை அவர்களும் ஏற்ற பிறகு, மேலவை இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதுதான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் வாய்ப்பாடாகும். அந்த அடிப்படையில்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். சுதந்திரம் பெற்ற சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், ஒரு சில



[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 31]

மாநிலங்களில் மேலவை தேவை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால், அங்கு பேரவை மட்டும் இயங்குவதும் தங்களுக்குத் தெரிந்ததாகும். நம் மாநிலத்திலே கிட்டத்தட்ட 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், மேலவை இருக்க வேண்டுமா, இருக்கக்கூடாதா என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு இந்த மன்றம் கலைக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று கேட்டபோது, அதற்குச் சமாதானம் சொல்லி மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் பேசியதும் தெரிந்ததாகும். இதை உங்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன். அப்போது தாங்களும் இருந்தீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சென்னையிலே பட்டதாரிகள் தொகுதியில் போட்டியிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அவை உறுப்பினராகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தேர்தல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் மேலவைப் பற்றிப் பேரவையிலேயும் எழுப்பப்பட்டது. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவர்களுக்கும் மேலவை இருக்குமா இருக்காதா என்று சந்தேகம். அந்த நிலைமையில் அவர் முதல்வர் அவர்களிடம் கேள்வி கேட்டார்கள். இனிமேல் மேலவை இருக்குமா இருக்காதா என்ற சந்தேகத்தைப்பற்றிக் கேட்டபோது, முன்னாள் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? உறுப்பினர்களுக்கு மேலவை இருக்குமா இருக்காதா என்ற சந்தேகம் வந்தது ஏன், அதைப்பற்றி அவர்கள் சந்தேகப்படவேண்டிய காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் “சந்தேகப்படுகிறேன் என்பது மட்டுமல்ல, நாங்கள் தேர்தலிலே நின்று போட்டியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். நானையதினம் நாங்கள் எவ்வளவோ செலவு செய்து, அப்படி வெற்றி பெற்று வந்த பிறகு மேலவை கலைக்கப்பட்டால், அதெல்லாம் வினாகப் போய்விடும் என்பதற்காகத்தான் முன்கூட்டியே இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன்” என்று சொன்னது என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இந்த மேலவையில் திரு. சி. பி. சிற்றரசு அவர்களும் தலைவராக இருந்தார்கள். அப்போது நடந்தது. பொதுவாழ்வில் குற்றத் தடுப்பு சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் வந்தபோது ஏற்பட்டது. இந்த அவையில் அடிக்கடி வெளிநடப்புகள் இல்லை என்பதும் தங்களுக்குத் தெரியும்.

(பிற்பகல் 3-10)

கிட்டத்தட்ட 5, 6 ஆண்டுகளாக வெளிநடப்புச் செய்தோம். வெளிநடப்பு என்பது 40, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடைபெற்று அதற்குப் பிறகு ஒரு முறையாக அது நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. பேரவைக்கும் மேலவைக்கும் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். பேரவை ஆட்சியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கும், மேலவை ஆட்சிக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கும் இருக்க வேண்டு

1978 மார்ச் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

மென்பது என்னுடைய கணிப்பாகும். மேலவையினுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் அதனுடைய தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. இன்னும் சில அறிவாளிகள் அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அளவில் இங்கே வரவேண்டும். கல்வித் துறை நிபுணர்கள், அறிவாளிகளெல்லாம் இந்த அவைக்கு வரவேண்டும். அதை நம் முடைய முதலமைச்சர் மனதில் கொண்டு செயல்படுவார்கள் என்று நான் சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலாவதாக ஓய்வு பெறுகிற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில், உங்களுக்கு நான் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வர விருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைச் சொன்னார்கள். அது எப்படியோ எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் மீண்டும் வரவிருக்கிற காரணத்தினால், உங்களைப் பற்றி அதிகம் பேசாமலிருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். உங்களுடைய சிறப்பைப்பற்றி எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அது நாடு அறிந்த ஒன்றாகும். நாட்டிலே இருக்கிற மக்களில் தங்களைத் தெரியாதவர்கள் யாரும் இல்லை. நீங்கள் எல்லாம் நுண்ணறிவாளர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தலைவர் அவர்களுக்கு வயது 72 என்று சொன்னார்கள். உங்களுடைய வயது 52, 60 இருக்குமென்று நாங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வயதைச் சொல்ல வேண்டாம். நீங்கள் துணைத் தலைவராகப் பணியாற்றியிருக்கிறீர்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நீங்கள் ஒன்று சொன்னீர்கள். தனியாகப் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னீர்கள். ராஜ்ய சபை நூற்றாண்டுகள் என்ற ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டிருப்பது உங்களுக்கும் தெரியும். அதைப் போலவே தமிழகத்தின் மேலவை நிகழ்ச்சிகளை கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒரு சரித்திர நூலாக வெளியிடவில்லையென்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். அதுபோன்ற ஒரு நூலை வெளியிடுவதற்கு தாங்கள் ஆதாரங்களைத் திரட்டிக்கொண்டிருப்பதாகத் தாங்கள் சொன்னீர்கள். மிக விரைவாக மேலவையின் சரித்திரம்பற்றி ஒரு சிறந்த நூலைத் தாங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தாங்கள் விடைபெற்றுச் செல்கிற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய பாராட்டையும் தாங்கள் மீண்டும் திரும்பி வர என்னுடைய பாராட்டையும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்த அவையிலிருந்து விடைபெற்றுச் செல்லவிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறார்கள். அவர் நிச்சயமாகத் தேர்தலில் ஜெயித்து மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருவார் என்பதில் நமக்கெல்லாம் சந்தேகம் கிடையாது. காரணம் நானும் இந்த அவையில் இரண்டு முறை பாராட்டப்பெற்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். அப்போது இந்த அவையில் இருந்தேன். பிறகுதான் என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத்



[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 31]

தெரியும். திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த அவையில் கலந்துகொண்டு மிகச் சிறப்பாகச் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். நான் காலையில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. வாய்ப்பு இல்லை. அவர் இப்போது இங்கு இருப்பதிலிருந்து, அவர் நிச்சயமாக வெற்றியடைந்து அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருவார் என்று நம்புகிறேன். திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களின் சிறப்பைப்பற்றி, அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தைப்பற்றி, அவருடைய தந்தையார் சிறப்பைப்பற்றி நாடு முழுவதும் அறிந்திருக்கிறது. அவரோடு கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுக்காலம் இந்த அவையில் பழகுகிறவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். அவர் ஒரு சிறந்த உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மிகச் சிறந்தவர் மட்டுமல்ல, எந்த சமயத்திலும்கூட ஒரு தராசு போல நின்று, எந்த அரசாக இருந்தாலும், தவறைத் தவறுது கண்டித்து, அதே சமயத்தில் பாராட்டுகிறபோது யார் யார் அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தாலும், எந்த ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமலிருப்பது அவருடைய வாடிக்கையான இயல்பு. நடுநிலைமையிலிருந்து பேசுவது மிகவும் கஷ்டம் என்பது தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். காரணம் நீங்கள் கண்டனம் செய்துகொண்டேயிருந்தால், உங்களுக்குச் சில நண்பர்கள் கூடவே இருப்பார்கள். நீங்கள் பாராட்டிக்கொண்டேயிருந்தால், உங்களுக்கு ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் நண்பர்களாக இருப்பார்கள். கண்டனமும் செய்யாமல் பாராட்டவும் செய்யாமல் இருந்தால், அது ஒருவகையான அவஸ்தையாக இருக்கும். ஆனால் நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் 2, 3 மாதங்களாக எப்படித்தான் அவரால் இருக்க முடிகிறது என்பதை நான் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர் எந்தக் கட்சியிலும் இல்லை. அதனால் நான் கட்சியில் சேரப் போகிறேன் என்று யாரும் எண்ண வேண்டியதில்லை. திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக ஆங்கிலத்திலே பேசக்கூடியவர். தமிழிலே பேச வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பும் தெரிவித்தாலும், அவர் ஆங்கிலத்திலே அழகாகப் பேசினார் என்பதைக் கேட்கும்போது, எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவரை அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம், தமிழிலே பேசக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று.

**மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்:** கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம், பேச முடியும், பேசங்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

**திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்:** பேசங்கள் என்று சொன்னோம். அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு நான் இனிமேல் தமிழில் பேச முயல்கிறேன் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அடுத்த முறையில் சபையில் கேட்கிறபோது, அவர்கள் தமிழில் பேச, நாம் ஆங்கிலத்தில் பேசுவோம் என்ற அளவுக்கு அவருக்கு என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 மார்ச் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஓன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கட்சியி னுடைய சார்பாக இல்லாத காரணத்தால், அவரைப் போன்ற சிறந்த சொற் பொழிவாளர்கள் ராஜ்ய சபையில் இருக்க முடியவில்லை. அவர் மத்தியில் ராஜ்ய சபையில் இருந்துகொண்டு தமிழ் நாட்டின் பெயரையும் புகழையும் நிலைநாட்ட வேண்டும். அந்த இயல்பை அவர் கொண்டவர். அவர் ராஜ்ய சபைக்குச் செல்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் ராஜ்ய சபைக்குச் சென்று தமிழகத்தின் பெயரையும் புகழையும் நிலைநாட்ட வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே பல நண்பர்கள் நம்மிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். அவர் இங்கு வரவில்லை என்று திரு. கே. எஸ். மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் நிச்சயமாக வந்து விடுவார். நான் நம்பு கிறேன். வரவேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். அவர் பல சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர் என்ற அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அணுகியிருக்கிறார். அவர் கல்லூரிப் பேரவையாக இருந்தவர். அந்த முறையில் பிரச்சினையை அணுகக்கூடியவர். ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு சிறந்த பேராசிரியர் மட்டுமல்ல, சிறந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் விளங்கினார் என்ற மதிப்பும் மரியாதையும் அவருக்கு உண்டு. அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 3-20)

அடுத்தபடியாக, திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். இங்கே நிச்சயமாக வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். வரவில்லை. கொஞ்சம் சிக்கலாக இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. இங்கே அவருக்கு நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு கட்சியில் இருக்கி றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், அவர் தங்கள் நண்பராகப் பழகினார் என்பதை மனதிற்கொண்டு, அவர் மீண்டும் வருவதற்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகச் சிறந்த முறையிலே கிட்டத்தட்ட 6 ஆண்டுக் காலம் இந்தச் சபையிலே பணியாற்றி னார்கள். இடையிலே இரண்டு ஆண்டுக் காலம் இல்லை. நான்கு ஆண்டுகளே இந்தச் சபையில் பணியாற்றியபோதும், எந்த விஷயத்தையும் துணுக்கமாகப் புரிந்துகொண்டு, ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை மட்டுமல்லாமல் எல்லாப் பிரச்சினை



[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 31]

களிலும் கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறவர்கள் விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசினால், மற்ற விவரங்களைப் பற்றிப் பேசினால், அடுத்த தேர்தலில் நிற்கும்போது, சில ஆசிரியர்கள் 'இவர் விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார், ஆசிரியர்கள் பற்றிப் பேசவில்லை' என்று கூறுவார்களென்று நினைத்து, ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக மட்டுமில்லாமல், எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் நோக்கும் நல்ல நண்பராகத் திகழ்ந்தார் என்பதையும் கூறி, அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருவது இந்த அவைக்கு நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் எங்களுக்கெல்லாம் நெருங்கிய நண்பர். ஒரு கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் நண்பராக இருப்பது கஷ்டம். ஆனால் எல்லோருக்கும் நண்பராக இருக்கிறவர் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள். அவர் கட்சிக் கொரடாவாக இருந்தும், நாங்கள் அவரிடத்தில் போக வேண்டுமென்று விரும்பாமல், அவர் எங்களிடத்தில் வந்து, பேசுகிறீர்களா என்று கேட்டு, குறிப்பு எழுதிக் கொள்வது வழக்கமாக இருந்தது. அண்மையில் என்னுடைய உறவினர் ஒருவர் வந்தபோது, ஒரு உறுப்பினர் அடிக்கடி எல்லோரிடமும் சென்று பேசுகிறாரே, அப்படிப் பேசலாமா என்று கேட்கும் அளவுக்கு எல்லோரிடமும் சென்று பேசுவார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் அவையில் 'கோரம்' இல்லாத நேரத்தில் அவரே சென்று உறுப்பினர்களை அழைத்து வரும் பாங்கையும் நாம் பார்க்கும்போது, நல்ல கொரடாவை நியமித்திருக்கிறார்களென்று எண்ணத் தோன்றும். அவர் மீண்டும் இங்கே வந்து, நம்முடைய நண்பராகப் பழகும் வாய்ப்பை—அமைச்சராக வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை—பெற்று, கொரடாவாக இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற வேண்டும்.

அடுத்து, பெரியவர் திரு. ராமசாமிப் படையாச்சி அவர்கள் எனக்குப் பல ஆண்டுகளாக அறிமுகம் ஆனவர்கள். நான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பை சில ஆண்டுகளாகத்தான் பெற்றேன். அவர் அமைச்சர் பெருமகனாக இருந்தபோது, அவரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டும், பார்த்தும் இருக்கிறேன். கண்ணியமான பெரியவர்களில் அவரும் ஒருவர். அவர் இந்த அவையிலிருந்து விடை பெறுகிறார். அவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் அவையிலிருந்து விடை பெற்றுச் செல்கிறார்கள். அவரைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த அவையிலே நகைச்சுவையாகப் பேசக்கூடியவர்கள் இருவர். ஒருவர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள். அடிக்கடி நகைச்சுவையூட்டி அவையை மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப்போல் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களும்

1978 டிசம்பர் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நகைச்சுவையூட்டி—சில சமயங்களில் கோபத்தை ஊட்டி—எல்லோருடைய நன் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்கள். அவர் விடை பெற்றுப் போகிறார். அவர் ராஜ்ய சபைக்கோ, சட்ட மன்றத்திற்கோ, பாராளுமன்றத்திற்கோ செல்லலாம். நாம் டி. வி. டி'மாண்டி பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். எப்போதாவது பேசுவார். ஒரு நிமிடம், இரண்டு நிமிடங்களோடு நிறுத்திவிடுவார். இப்போது அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். 5 நிமிடங்கள், 10 நிமிடங்கள் வரை பேசுகிறார். என்ன காரணம் என்று ஆலோசித்தோம். அடுத்து, ஜனதா கட்சித் தலைவராக வருவதற்கு அவர் தன்னைத் தயாராக்கிக் கொள்கிறார் என்று சொன்னார்கள். திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு ஜனதா கட்சித் தலைவராகப் பணியாற்றினார்கள். அவருக்கும் என்னுடைய மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பக்கர் அவர்கள் முஸ்லீம் லீக் கட்சியிலே நல்ல நண்பர். அவர் அடிக்கடி பேசுவதில்லை. பேசுவதற்கு விஷயம் இருக்குமென்றால்தான் பேசுவார். பேசுவதற்காகப் பேச வேண்டுமென்று நினைப்பவரல்ல. சிறந்த முறையில் பேசக்கூடியவர். அவரை இழக்கிறோம். இந்த அவையில் இரண்டு முஸ்லீம் லீக் நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். மறுபடியும் ஒருவர் வருகிறார். அவர்கள் கட்டு பாக்கியம் செய்த கட்சி. ஒரு உறுப்பினர் அங்கே இருந்தாலும், இரண்டு உறுப்பினர்களை இங்கே கொண்டு வரும் அளவுக்கு சக்தி இருக்கிறது. அந்த சக்தியின் அடிப்படையிலே அவர் மீண்டும் வரக்கூடும். அவர் வா வேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். அவருடைய தந்தையார் திரு. நேசமணிபற்றி நீண்ட காலமாகத் தெரியும். நேசமணி என்று சொன்னால் நேசமணி ராஜா என்று சொல்லும் அளவுக்கு சிறப்பாகப் பணி புரிந்து செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள். அவருடைய மைந்தர் திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்கள் அடிக்கடி இந்த அவையிலே பேசியதில்லை. அமைச்சர் பெருமக்கள் அவர் பேசிக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். 10, 12 ஆண்டுகளில் ஒரு முறைதான் அவர் பேசிக் கேட்டோம். ஒரு முறை கேட்டது ஆயுள் முழுவதும் ஞாபகம் இருக்கும் அளவுக்கு இருந்தது. சிறந்த முறையில் மற்றவர்களுடன் பழகும் நல்ல நண்பர். அவர் நம்மிடமிருந்து விடை பெறுகிறார். அவருக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. நடராஜன் அவர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஜி. சுலாமிநாதன்]

[1978 மார்ச் 31]

திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் 5 ஆண்டுக் காலமாக இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நான் மாணவனாக இருக்கும்போது, பத்திரிகை உலகில் சிறந்த எழுத்தாளராக இருந்தார்கள். அண்மைக் காலத்தில் பார்க்கும்போது, அவர் சாதுவாக மாறிவிட்டார். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விடுவிறப்பாக இருந்தீர்களே, இப்போது சாதுவாகப் போய்விட்டீர்களே என்று கேட்டேன். ஒருவேளை மேலவை உறுப்பினராக ஆனதால் அப்படி ஆகிவிட்டார்களோ என்னவோ; மீண்டும் சிறப்பாக இயங்கி, மேலவைக்குத் திரும்பவும் வர வேண்டுமென்று பாராட்டுகிறேன்.

மற்றும் திரு. ராம சுப்பையா அவர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் விடை பெறுகிறார்கள். அவர் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிவருவர். உள் அர்த்தத்தோடு பேசக்கூடியவர். ஜனதா கட்சிக்காக அடிக்கடி கேள்விகள் கேட்டு, ஜனதா கட்சி சார்பில் நான் இருக்கிறேன் என்று சொல்லும் அளவுக்கு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய வேலையையும் திரு. டி. வி. டி'மாண்டி செய்யும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

முடிவாக விடை பெற்றுச் செல்லும் அவை உறுப்பினர்களை உறுப்பினர் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாமல், தனிப்பட்ட முறையிலும் பாராட்டி, அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் நீண்ட ஆயுள் பெற்று, சிறந்த முறையில் அரசியலுக்கு இலக்கணமாக இருக்க வேண்டுமென்று, பாராட்டி, அமைகிறேன்.

\* THIRU D. V. D'MONTE: Hon. Deputy Chairman, Sir, I should, first of all, like to associate myself with the general expressions of goodwill and good feelings expressed by the Hon. Minister Thiru Raja Mohammed and with the tributes paid by my hon. Friend. Thiru Swaminathan to those Members of the Council who retire on 20th April 1978. As my hon. Friend Thiru Swaminathan has stated, it is now left to me to hold the fort as far as Janata Party is concerned, as my esteemed colleagues Thiru Venkateswara Dikshidar, Thiru Wilson Appolos and Thiru George Komagan will be leaving us. I hope they will be back with us soon. While it is difficult for me to pinpoint the various tributes and efficiency of all the Members we had with us, I would like briefly to say a few words about a few Members. Referring to the stalwarts on this side of the House, to begin with, there is my dear Friend Thiru A. R. Damodaran. He is a great stalwart, a person of the highest integrity and ability. His very fine, convincing and argumentative speeches have been a model for us. It is a credit for this House to have a person like Thiru A. R. Damodaran. I hope

[1973 மார்ச் 31]

[Thiru D. V. D'Monte]

—and I share the hope expressed by my hon. Friend Thiru Swaminathan, that he will be with us again ere long. Although we on the side of the House belong to several Parties, I would say that we are functioning as a close-knit family. We have not allowed party feelings to take over our own personal affection for each other.

I would also refer to Thiru Santosham and Thiru K. S. Ganapathi who have been a tower of strength for us in so far as matters relating to education are concerned. I have often wondered how this young man, Thiru Ganapathi, was able to have such a close and detailed insight of the work of the Education Department. I am sure that the Government have profited by the various advices and suggestions that he has given from time to time.

I would be failing in my duty if I do not pay a tribute to our beloved and respected Hon. Deputy Chairman whose term of office expires. I do hope that he would be with us again ere long. He is a person whose wisdom, maturity and sense of humour always prevailed. He is able to enlighten the Members on the Rules of the House without, at the same time, hurting anyone's feelings. In Thiru M. P. Sivagnanam, we certainly have a perfect and dignified Chairman and we do hope that he will be back with us ere long.

I would like to say a few words about my beloved colleagues. Thiru Venkateswara Dikshidar has been a great character and a person with his own style of functioning whose depth of vision and elucidation will always be missed. His speeches have been a mixture of home truths and humor. We will certainly miss him and once again I do hope that he will be able to join us ere long. As regards Thiru Wilson Apollos, my beloved colleague, his silence always spoke volumes. His presence with us is a tower of strength. He would always tell us where we went wrong and what we should do. His experience, ability and know-how has been of great use to this House. Nor shall I forget my good colleague Thiru George Komagan, a gifted writer, a gifted speaker and a man who has acquitted himself with credit in this House. I may express the hope that he will be back with us again.

I wish Godspeed to all Members who retire and all the very best in future.

Thank you.



[1978 மார்ச் 31]

(பிற்பகல் 3-30)

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 20-4-1978 அன்று இந்த சட்ட மன்ற மேலவையிலிருந்து பிரிந்து செல்பவர்களைப் பாராட்டுகிற வகையிலே இந்தக் கூட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த சபையிலிருந்து பிரிந்து செல்பவர்களுக்குப் பிரிவுபசாரம் என்ற வகையில் ஒரு விருந்து கொடுப்பதாகவும், அதற்கு அழைப்பையும் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சபையில் இருப்பவர்கள் பிரிந்து செல்பவர்களுக்கு விருந்து கொடுப்பதுதான் மரபு. ஆனால் பிரிந்து செல்லவிருக்கின்ற தாங்கள் விருந்தளிப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, இது தாங்கள் மீண்டும் வருவதற்கு அறிகுறியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தலைவர் என்கிற முறையிலே பண்ணியிருக்கிறேன். ஆசனம் பெயருக்கு அப்பாற்பட்டது.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : இன்றைக்கு 20 பேர்கள் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்களோடு தனித்தனியாகப் பழகாவிட்டாலும், மேலவையிலே குறுகிய காலத்திலே பழகுகிற வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது, குடும்பப் பாசத்தோடு பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல், காரசாரமாகப் பேசினாலும், உடனே பக்கத்திலே கூப்பிட்டு உட்கார வைத்துக் கொண்டு பேசுகிற அளவில் நாகரிகத்தோடு பேசுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். ஆகவேதான் இந்தச் சபையை அன்று அவிந்து அடங்கிய ஆன்றோர்கள், சான்றோர்கள் நிரம்பிய சபை என்று சொல்லுவார்கள். முதல்வர் அவர்கள்கூட பேசும்போது அடிக்கடி வலியுறுத்திச் சொல்லுவார்கள், மேலவைக்குள்ள மரபு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று. நான்கூட சில சமயங்களில் நினைப்பதுண்டு. சில சமயம் பேசும்போது கோபமாகப் பேசுகிறேமோ என்று அச்சப்படுவதுண்டு. அப்படிச் சில குறைபாடுகள் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட, அதற்காக இங்கேயிருக்கிறவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிற நல்ல மரபை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறேன்.

இன்றைய தினம் முதல்வர் அவர்கள்கூட சில இடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேவை என்பது பதவியிலிருந்து கொண்டுதான் செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. பதவி என்பது சேவைக்குக் கருவியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். இங்கே பக்குவம் பெற்றவர்கள் சேவை மனப்பான்மையோடு திரும்பவும் இந்த அவைக்கே வரலாம். இங்கே பெற்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு வெளியே இருந்தாலும், நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும்

1978 மார்ச் 31]

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்]

சேவையைச் செய்யலாம். அவர்கள் பெற்றிருக்கிற மனப் பக்குவம் இங்கே யிருந்து வெளியே சென்று, நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்யும்போது பயன் படுமென்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களைப் பற்றி திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைக் கேட்கும்போது, சில சமயத்தில் அவருடைய அழகான பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு கருத்தை விட்டுவிடுகிறோம். அவர் சரளமாகப் பேசுவதைக் கேட்கும்போது, அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது.

மத்தியானம் சாப்பிடுகிறபோது, உறுப்பினர் திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன், “நீங்கள் பேசியதை நான் கேட்கவில்லை. இன்றைக்காவது வோட் ஆஃப் தாங்கஸ் சொல்லிவிடுங்கள். அப்போதாவது நாங்கள் கேட்கிறோம்” என்று, அவரும் சரியென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பல பேர் திரும்ப வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இன்னும் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல் வரவிருக்கிறது. அந்தத் தேர்தலில் இங்கே யிருந்து போகும் பலபேர் வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கே மீண்டும் வாக்கடியவர்களை இந்த நேரத்தில் வருக, வருக என்று வரவேற்று அதற்கும் சேர்ந்து விருந்தாகக் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. அறிவுழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் பல நேரங்களில் பேசுகிறபோது, நீங்கள் தந்திரமாக எங்களை உட்காரச் வைத்திருக்கிறீர்கள். நாங்களும், பல நேரங்களில் நீங்கள் தருகிற கட்டளைகளை மீறுவதற்காக எப்படியெல்லாம் சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து மீறியிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே நாம் ஒருவரையொருவர் மன்னித்துக்கொள்ளுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மன்னித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அறிவுழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இப்போது உங்கள் கட்சியின் ஆண்டு விழாவிற்கு என்னைக் கூப்பிடுவதில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் நீங்கள் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியதற்காக பாராட்டுகிற நேரத்தில் இந்தப் பாராட்டைக்கூட ஒருவேளை நீங்கள் இந்த மன்றத்திற்கு குரியவர் என்ற முறையில் பெருமையாகவும், நீங்கள் செய்த தமிழ்த்



[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 மார்ச் 31]

தொண்டுக்கு உரிய சான்றாகவும், அதே நேரத்தில் தமிழாசுக் கட்சிக்குப் பெருமையாகக்கூட கருதக்கூடும். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், உங்களைப் பாராட்டுவது தனிப் பெருமை என்றே கருதுகிறோம்.

நம்முடைய உறுப்பினர்களிலே திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், ஓய்வு பெறுகிறவர்களைப் பாராட்டுவதிலே வல்லமையானவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் நான் இருந்தபோது, அவரைப் பாராட்டுவதற்காக நான்கும்பகோணம் சென்றிருந்தேன். அப்போது நான் சொன்னேன் “இந்த சுவாமிநாதன் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே உட்கார்ந்திருக்கிற ஆளும் கட்சி நபர்”. ஏனென்றால் அதிகமாக மாநில சுயாட்சியைப்பற்றிப் பேசுவார். துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்குக்கூட பிடித்திருந்தது அப்போது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எப்போதும் பிடித்தவர்தான், அப்போது மட்டும் என்ன? ஏன் பிரித்தாளப் பார்க்கிறீர்கள்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போதும் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன்: அப்படி அவர் “எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற ஆளும் கட்சி நபர்; நான் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற எதிர்க் கட்சி நபர்” என்று அவரைப் பாராட்டிப் பேசினேன். அவர் இரண்டாவது முறையாக இருக்கிறார், துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் மூன்றாவது முறையாகப் வரப் போகிறீர்கள். “இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மூன்றாவது முறையாக இந்த மன்றத்தை அலங்கரிக்க இருக்கிறார்கள், இது நம்முடைய விருப்பமாக நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியட்டும்” என்று சொன்னார்கள். நானும் மூன்றாவது முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட விரும்புகிறேன். சில நேரங்களில், “மறுபடியும் தேர்தலில் நிற்கிறீர்களா?” என்று வாக்காளர்கள் கேட்பதுண்டு. இந்த நேரத்தில் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் சொன்னது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் மூன்றாவது முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவரது கட்சியினுடைய உறுப்பினர் ஒருவர் தலைவரிடத்திலே எப்படியாவது பேச வேண்டுமென்று,—தலைவரிடத்திலே பேச வேண்டுமென்று புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு ஆர்வம் இருக்குமல்லவா? ஆனால் என்ன பேசுவது என்று தெரியாதல்லவா?—சர்ச்சில் அருகிலே போய் உட்கார்ந்தார். அவர்

(பிற்பகல் 3-40)

வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலிடம் சென்று “ஏன் நீங்கள் மூன்று முறை பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தீர்கள்?” என்று கேட்டார். அப்போது சர்ச்சில் பெரிய அரசியல் பிரச்சினையைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். அதனால்

1978 மார்ச் 31]

[திரு. க. அறிவழகன்]

அந்த நண்பர் கேட்டபோது எரிச்சலோடு “ anger anger ” என்று கோபமாகச் சொன்னார். கோபம், கோபம் அதனால்தான் மூன்று முறை வந்தேன் என்று சொன்னார். என்னைப் போன்றவர்கள் மூன்று நான்கு முறை வந்தோம் என்றால், எவ்வளவோ கோபம் இருக்கின்றது. ஆனால் அதைக் காட்டிக்கொள்ள முடியாது. பேசுகிற நேரத்தில் அந்தப் பிரச்சினைகளின் மீது அதைக் காட்டுவது வழக்கம். அப்படிக் காட்டும்போது, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பல நேரத்தில் சாந்தமாகக் காட்டுவார். என்றைக்குமே இல்லாமல் இன்றைக்கு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களுக்கு வேகம் வந்தது பாருங்கள், அதுகூட அந்தக் கோபத்தின் காரணமாகத்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் அவர்களை உதாரணத்திற்காக இழுப்பதால், திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள், மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும், இது ஒரு மதிப்பீட்டுப் பிரச்சினை. தனிப்பட்ட கட்சியாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய அரசியலானாலும், இது ஒரு மதிப்பீட்டுப் பிரச்சினையாகும். ஆட்சி மன்றத்தில் எப்படி உறுப்பினர் பணியாற்றுகிறார் என்பதை மக்கள் மதிப்பிடு செய்கிறார்கள். இதுவேகூட நம்முடைய எதிர்க் கட்சியில் அதிகமாகப் பேசாமல் அன்பைக் காட்டுகிற திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்கள், அடிக்கடி பேசுகிற திரு. பலராமன் அவர்கள், சுயமரியாதை இயக்கம் தொட்டு இந்த நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றுகிற திரு. இராம சுப்பையா அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் கருதையத்தில் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று மக்கள் அக்கறை காட்டுவார்கள். அவர்கள் பேசுகிற பேச்சை, எதிர்க் கட்சியில் இருப்பதால், நம்முடைய திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் நண்பர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்களும் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதால், பத்திரிகை நண்பர்கள் அரசியல் மதிப்பீட்டில் அவர்களுடைய பேச்சை நனமாகக் காட்டுகிறார்கள். அறிவழகன் பேசினால் “ Arivazhagan also spoke ” என்று காட்டுகிறார்கள். ஒரு மணி நேரம் பேசினாலும், அதைத் தான் போடுவார்கள். ஆனால் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு அந்த மதிப்பீட்டை அப்படித் தருகிறார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் எம்.எல்.சி.யாக இருக்கிறார். உண்மையிலேயே தமிழ் மருத்துவத்தில் வல்லுநர். அன்றையதினம் அவர் பேசும்போது, அவருடைய தொழிலைப்பற்றி எடுத்து விளக்கினார்கள். பிறகு பல உறுப்பினர்கள் தங்களது நோய்களைப் பற்றி அவரிடம் பேசி அறிந்திருப்பார்கள். இன்றையதினம் சித்த வைத்தியத் துறையில் பெரிய நிபுணராக முழு நேரமும் செலவழிப்பதற்கான் நல்ல சந்தர்ப்பம் அவருக்கு இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இங்கே உள்ள பல நண்பர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்களானாலும், தேர்தலில் வரமுடியாமல்



[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 மார்ச் 31]

இருக்கிறவர்களானாலும், மனதிற்குள் Unconscious opposition அவர்களுக்குள் இருக்கிறது. ஒரு நண்பர் கடிதம் எழுதி தபாலில் போட வேண்டுமென்று மேஜையில் வைத்திருந்தார். நீண்ட நாட்களாக அவரால் அதைத் தபாலில் போட முடியவில்லை. எப்படியோ மறந்துபோய்விடுவார். ஒருநாள் அதைத் தபால் பெட்டியில் போட்டேவிட்டார். போட்ட கடிதம் திரும்பி வந்துவிட்டது. காரணம் யாருக்கு எழுதப்பட்டதோ அவருடைய விலாசம் அதில் எழுதப்படவில்லை. மறுபடி எழுதி தபாலில் போட்டார். இந்த முறை திரும்பி வந்ததற்குக் காரணம் அதில் ஸ்டாம்பு ஒட்டவில்லை. இது எப்படி நடக்கிறது என்றால், அவருடைய மனது நிச்சயமாக அக்கடிதத்தை 'போஸ்ட்' செய்ய விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. unconscious opposition மனதில் இருப்பதால்தான் போஸ்ட் செய்ய முடியவில்லை என்று கருத வேண்டும். அதுதான் இன்றைய தினம் நம்முடைய உள்ளத்தில் இருக்கிறது. பல ஓய்வு பெறும் உறுப்பினர்களிடம் அது உள்ளது. இந்த சபையை விட்டு வெளியேறக் கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. உறுப்பினர் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். திருமதி சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் ராஜ்ய சபைக்குப் போகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திற்குப் பிரதிநிதியாகப் போகிறார்கள். ராஜ்யத்திற்கு அமைச்சராக முன்பு இருந்தார்கள். நான்கு அவர்களிடத்தில் பேசும்போது, "இதுவரை உங்களிடத்தில் பேசாதவர்கள் எல்லாம் உங்களிடம் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் ராஜ்ய சபைக்குப் போகிறீர்கள். அங்கு ஆக வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி உங்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்" என்று சொன்னேன். என்னுடைய ஊரைச் சேர்ந்த திரு. எம். எம். பக்கர் அவர்கள் தனித் தமிழ் வல்லுனர். வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்தில் பேசக் கூடியவர்கள், விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அவருடைய கட்சியினர்களானாலும் மற்றவர்களானாலும் மிகவும் இனிமை யாகப் பழகுவார். அவர்களுக்கு நான் சொல்லக் கூடியது அவர்களுடைய சொந்த ஊரான தஞ்சை மாவட்டத்தின் சார்பாக சட்ட மன்றத்தில் இல்லா விட்டாலும், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய அரசியல் தலைவராக, முழு நேரமும் விளங்குவதற்கு முழு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது அவருக்கு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திரு. வி. எம். தேவராஜ் அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் ஒரு வகையில் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும்போது, உழைப்பாளர் கட்சியை நடத்தினார். அதிலிருந்து பல முறையில் பணியாற்றிய பல நண்பர்களில் முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களும் ஒருவர் தி.மு.க. அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடத்தில்—சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மக்கள்

1978 மார்ச் 31]

[திரு. க. அறிவழகன்]

மத்தியில் பெரிய எழுச்சியை உழைப்பாளர் கட்சி வாயிலாக அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். அந்த எழுச்சி முழுமையடைந்துவிட்டது என்று எண்ணிய காரணத்தாலோ என்னவோ, அந்த உணர்ச்சியில் இப்போது முழுவதும் பணியாற்றப்படவில்லை. என்றைக்குமே அந்த மக்களின் தேவைகளை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதில் பின்வாங்கியதில்லை. எவர்க்கு மிகவும் பிடித்தமான உறுப்பினர் திரு. ஓய் வெங்கடேஸ்வர நீக்ஷிதர் அவர்களா வார்கள். என்னுடைய மனைவி ஒரு நாள் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனுக்கு என்னை வழியனுப்ப வந்திருந்தபோது, மற்ற உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். அப்போது திரு. வெங்கடேஸ்வர நீக்ஷிதரைப் பார்த்து, இவர் யார் என்று கேட்டார்கள். என்னுடன் உறுப்பினராக இருப்பவர். ஜனதா கட்சியின் தலைவர் என்று சொன்னேன். அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பேசும்போது அரசியலோடு நகைச்சுவையைக் கலந்து சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சியில் உள்ள திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் நாடகம், கட்டுரை எழுதுகிறவர். சில நேரங்களில் நடிக்கவும் கூடியவர். திறமையாகப் பணியாற்றுவவர். இப்போது உடல் நலம் இடம் தரவில்லை என்று உள்ளத்தில் சோர்ந்து காணப்பட்டார்கள். அதே நேரத்தில் ஜனதா கட்சியை இந்த சமுதாயத்தில் வளர்ப்பதற்கு மறுபடியும் சட்ட மன்றத்திற்கு வருவேன், இந்த முறை திரு. இரா. செழியன் நாடாளுமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள், அடுத்த முறை நான் வந்தே தீருவேன் என்று உறுதி எடுத்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எனது கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. எஸ். முத்து அவர்கள் மூன்றா் மேயர், அவர்கள் தம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதில் வலிவாகவும் உறுதியாகவும் மற்றவர்கள் தன்னை எதிர்ப்பார்களே என்று கூட நினைக்காமல் உண்மை என்று கருதியதை தைரியமாக எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள். அவர்கள் ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் விட சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்களிடம் துணையாகப் பணியாற்றிய திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா ஆகிய இடங்களில் உயிருக்கே ஆபத்தான சூழ்நிலைகளில் சிக்கி மீண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்திய ராடி விடுதலை பெறவேண்டுமென்பதற்காக பல நேரங்களில் அந்த இயக்கத்தில் தொடர்பு கொண்டு, இராணுவத்தில் பணியாற்றி, சிறப்பான சேவையைச் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் எங்கள் மத்தியில் சுபாஷ் சந்திர போசைப்பற்றி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற சில கருத்துக்கள் மெய் சிலிர்த்தவைக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. நாம் காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி அசோசியேஷன் என்று ஒரு அமைப்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஓய்வு பெற்ற இதுபோன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்து, அவர்கள் காலத்து வரலாற்று



[திரு. க. அறிவழகன்]

[1978 மார்ச் 31]

நிகழ்ச்சிகளையும் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்த பெருந் தலைவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுக்குள் இருந்த தொடர்பு குறித்தும் மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்கிற வகையில் பேசச் செய்ய வேண்டும். சுபாஷ் சந்திர போஸ்பற்றி அவர் பேசும்போது, கடந்த பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் இந்திய நாட்டில் உள்ள தேசிய இயக்கத்தினர் சுபாஷின் பெருமையை இன்னும் நாட்டிற்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் மத்திய ஆட்சியானாலும் மாநில ஆட்சியானாலும், சுபாஷின் பெருமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றி அவர்கள் உணர்ச்சி பூர்வமாகச் சொன்னது நினைவிற்குக் கிறது. சுபாஷ் சந்திர போசை இரண்டாவது உலகப் போர் நடந்த நேரத்தில் ஐப்பான் நாட்டுப் பிரதமர் வரவேற்றபோது “you are going to be the first Prime Minister of India” என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டதும் துள்ளிக் குதித்த சுபாஷ் சந்திர போஸ் “you are not the person to decide it. The people of India have to decide it” என்று உடனே சொல்லியிருக்கிறார்.

இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் நாங்கள் ஒரு குழுவில் கோவாவிற் குச் சென்ற போது, திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். சுபாஷ் சந்திர போசிடம் இருந்து இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உள்ள பெருமக்களில் திரு. சக்திமோகனும் ஒருவராக இருப்பதால், அவருக்கு ஒரு பெரிய பாராட்டு விழாவைக்கூட இந்த மன்றம் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 3-50)

நம்முடைய உறுப்பினர்கள் யாரேனும் அவையைவிட்டு ஓய்வு பெறும் போது நாம் கடைசியாகச் சொல்லுகிற வார்த்தை “சாவது புதிதன்று” என்பது. யாரும் சாவதற்கு அஞ்சக்கூடாது. உண்மையில் நம்முடைய வாழ்க்கையில் எல்லோரும் சந்திக்கக்கூடியது சாவாக இருப்பதால், யாரும் அஞ்சுவதில்லை. எனவேதான் அஞ்சாத மனநிலையைப் பெற்றிருக்கிறோம். இன்றையதினம் சமுதாயத்திற்குப் பணியாற்றுகிறவர்கள் என்ற முறையில் இந்த மன்றத்திற்குள்ளே இருந்தும், மன்றத்திற்கு வெளியே இருந்தும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் மன்றத்திற்கு வெளியே சென்று பணியாற்ற இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், பெரு மதிப்பிற்குரியவர்கள் பெரு மதிப்பிற்குரிய செயலைச் செய்வார்கள் என்று சொல்லி, ஓய்வு பெறும் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வாழ்த்துத் தெரிவித்து இந்த அளவோடு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1978 மார்ச் 31]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சபையிலிருந்து 31 உறுப்பினர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வழியனுப்பும் விழா என்ற முறையில் 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எப்போதும் Felicitations to out-going Members என்ற தலைப்பில் நாம் கூடுவது வழக்கம். துரதிருஷ்டவசமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த விழா நடைபெறக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் போய்விட்டது. எமெர்ஜென்சி இருந்தது. அப்போது 21 உறுப்பினர்களின் காலம் முடிவுற்றும், சபை கூடி அவர்களுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கக்கூட வழியில்லாமல் போய்விட்டது. 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்லக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்க நாம் கூடியிருக்கிறோம்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்டியலில் அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பெயர் முதலில் இருக்கிறது. அவரைப்பற்றி நான் பாராட்டுவது என்பது முதலில் இருக்கிறது. அவரைப் பற்றி நான் பாராட்டுவது என்பது முறையல்ல. காரணம் ஒருமுறை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் இருந்தபோது, நானும் ஒரு முறை ஓய்வு பெறும் நிலை ஏற்பட்டது. பிறகு நான் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த அவைக்கு வந்தேன். அப்போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசும்போது, “அப்துல் வகாப் அவர்களை நான் இப்போது பாராட்டத் தயாராக இல்லை. அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வந்துவிடுவார்” என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள். அதைப் போல் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வர இருப்பதால், இப்போது பாராட்டுத் தேவையில்லை. அவர் உண்மையிலேயே ஓய்வு பெறும்போதுதான் அவருக்குத் தகுந்த பாராட்டுதல்களைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே உறுப்பினர்களாக இருக்கும் திருவாளர்கள் சந்தோஷம், கே. எஸ். கணபதி, எம். சங்கரலிங்கம் ஆகிய மூவரும் தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் இந்த அவைக்கு வரக்கூடும் என்பதால், அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகம் பேசுவது என்பது முறையல்ல என்பதால், அடுத்துள்ள பெயர்களுக்குச் செல்கிறேன்.

எனது அருமை நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிய இருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு சிறந்த பொதுநல ஊழியர். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் வீட்டிற்கு நான் சென்றிருக்கிறேன். அப்போது 50, 100 பேர் அவரிடத்திலே வந்து



[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 மார்ச் 31]

பிரச்சினைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வகையில் தேரிடையாக மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் சிறந்த தலைவர் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கிறார். நல்ல பேச்சாளர். அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு தற்போது வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆனால் மறுபடியும் தேர்தல் வந்த பிறகு வருவார் என்று நம்புகிறேன். அவருக்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது அருமை நண்பர் திரு. வி. எம். தேவராஜ் அவர்கள், நான் நினைக்கிறேன், கடந்த 6 ஆண்டுகளாக இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தமாகப் பேசுவார்கள், ஆனால் அவர் இந்த சபையில் பேசுவதில்லை. ஒரு சிறந்த செயல் வீரர், தன் கொள்கையை எல்லாப் போல் பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர். கட்சியின் மேம்பாட்டுக்குத் தீவிரமாக உழைப்பவர். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நல்ல பெயரைப் பெற்றவர்கள், அனைவராலும் பாராட்டக்கூடியவர்கள் என்ற அளவுக்கு அவர் பிரிவைக் குறித்து வேதனையடைகிறேன்.

அடுத்து, நமது கொரடா திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் பதவிக்காலம் முடிவடைகிறது. ஒரு காலத்தில் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தென்னாற்காடு மாவட்டச் செயலாளராக இருந்தவர். அப்போது மாவட்டச் செயலாளர் என்றால், அமைச்சர்களுக்கு அடுத்த ரேங்கத்தில் இருப்பவர்கள் 'Next rank to the Ministers' என்ற அளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தார்கள். அவர் இப்போது நமது கொரடாவாக இருக்கிறார்கள். கொரடாவாக இருந்து மிகவும் ஆற்றலுடன் செயல்பட்டதை இங்கே அனைவரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறார்கள். அது மிகவும் வேதனைக்குரிய நிலை. முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்த பிறகு, அவர்கள் மீண்டும் சபைக்கு வருவார் என்ற நம்பிக்கை உண்டு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமிப் பட்டையாச்சி அவர்கள் ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். அவர் இந்த சபையில் இருப்பதே இந்த சபையின் கௌரவத்தை உயர்த்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் இந்த மாநிலத்தை ஆண்டபோது, அவர் முன்பு அமைச்சராக இருந்தார். எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்திருக்கிறார். இப்போது எம்.எல்.சி.யாக இருக்கிறார்கள். மறுமுறையும் எம்.எல்.சி.யாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றவர்கள். மிகவும் கண்ணியம் மிக்கவர்கள். பெரியவர் நல்லவர். அவர்கள் மீண்டும் இந்த சபைக்கு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. அவருடைய பிரிவைக் குறித்து நான் மிக்க வேதனைப்படுகிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 31] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அடுத்து, திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிறார். திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதரைப் பொறுத்தவரையில், அவரை என்னுடைய அண்டை வீட்டுக்காரர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவருடைய வீட்டையும் என்னுடைய வீட்டையும் குறுக்கே ஒரு ஆறு பிரிக்கிறது. அவர் மிகவும் நல்லவர். இங்கே ஜனதா கட்சியினுடைய தலைவர் என்பது மட்டுமல்ல, திருச்சி மாவட்டத்தின் ஜனதா கட்சியின் தலைவராகவும் இருந்து வருகிறார். அது மாத்திரமல்ல. ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிட்டியில் கடந்த 25 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நகரசபைத் தலைவராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் மிக நன்றாகப் பேசுவார். அவர் பேசினால் சிரிப்பவரும். அடிக்கடி எல்லாவற்றிலும் பேசுவார். இந்த சபையில் 2 பேர் பேசினால், எல்லோரும் சிரிப்பார்கள். ஒன்று திரு. சி. வி. ராஜகோபால், மற்றவர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர். இதைப்பற்றி முன்பு ஒருமுறை கூட நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இருவரும் ஹாஸ்யமாகப் பேசுவார்கள். ஹாஸ்யமாகப் பேச வேண்டுமென்றால், அதற்கு மிகுந்த திறமை வேண்டும். அது எப்படி என்று எனக்குப் புரியவில்லை. திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதரோடு இந்த சபையில் ஹாஸ்யம் எல்லாம் போய்விடப் போகிறது. முனிசிபல் தேர்தல்கள் முடிந்த பிறகு, மீண்டும் அவர் இந்த அவைக்கு வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. எம். கே. டி. நடராஜன் அவர்கள். அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியில் தீவிர ஊழியர். அவர் இந்த அவையில் பேசி நான் கேட்டதில்லை. ஆனால் அவர்கள் மிகவும் தீவிரமான கட்சியின் செயல்வீரர். பேச்சில் வீரர் இல்லை என்றாலும் செயல் வீரர். ஒருமுறை எம்.எல்.ஏ.-யாக இருந்திருக்கிறார். இப்போது எம்.எல்.சி.-யாக இருந்து ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். அவர் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. என். வில்சன் அப்போலஸ். இவரும் பேச்சில் வீரர் அல்ல. என்றாலும், செயலில் வீரர். மிகவும் உயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

**Son of a Great Father** என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அகில இந்திய புகழ் பெற்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் மகன். இனிமையான நண்பர். அவருடைய நட்பை நான் எப்போதும் மறக்க முடியாது. நட்புக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாக இருப்பவர். அவரையும் நாம் சிறிது காலம் பிரியக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மிக்க வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.



[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1978 மார்ச் 8]

அடுத்து, நமது நண்பர் திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். அவர் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, பல தியாகங்களைச் செய்தவர்கள். பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளராக இருப்பவர். நல்ல பேச்சாளர், உழைப்பாளர். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிவதில் நான் மிகவும் வேதனை அடைகிறேன்.

அடுத்து, திரு. மாசிலாமணி அவர்கள் ஓய்வு பெற இருக்கிறார்கள். அவர் நல்ல பேச்சாளர். நல்ல செயல் விரம்கூட. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதி. மாநில சுவரத் தொழிலாளர்களுடைய தலைவர். மிகவும் இனிமையான நண்பர். அவரைப் பிரிவதில் நான் வேதனைப்படுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மதுரை முத்து அல்லது முத்தண்ணன் என்றால், தமிழகத்தில் அறியாதவர்களே யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு திரு. முத்து அவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்தவர். அவர் ஓய்வு பெற இருக்கிறார். திராவிடர் கழகத்திலேயிருந்து மூத்த தலைவர்களில் ஒருவராக முதல் ஸ்தானம், இரண்டாவது ஸ்தானம், மூன்றாவது ஸ்தானம் என்று கணக்கிடக் கூடிய அளவுக்கு கட்சியின் உச்சத்தில் இருந்து கொண்டிருந்தவர்கள். இப்போதும் அப்படித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். எதையும் துணிந்து செய்பவர்கள். மதுரையின் மேயராக இருந்திருக்கிறார்கள். எதையும் ஆணித்தரமாகப் பேசக்கூடியவர். அத்தகைய நல்ல தலைவர் நம்முடைய சபையை விட்டுச் செல்வது நமக்கு வேதனையைத் தருகிறது. அவர் மீண்டும் இந்தச் சபைக்கு வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. முத்துகிருஷ்ணன் அவர்கள் நல்ல பேச்சாளர். நல்ல பண்பாளர். அவர் பிரிவதைக் குறித்தும் நான் மிக்க வேதனையைடைகிறேன்.

அடுத்து, அம்மையார் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் முன்பு அமைச்சராக இருந்தவர்கள். தற்போது எம்.பி.யாகச் செல்ல இருக்கிறார்கள். இங்கிருக்கும் நிலையைவிட கொஞ்சம் உயர்வான இடத்திற்குச் செல்ல தால், என்னுடைய வாழ்த்துக்களை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-00)

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்களைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவம்தான் நினைவுக்கு வரும். அவர்கள் உருவத்தில் பார்த்தால், அண்ணா அவர்களைப் போல இருக்கிறார்கள். அவருடைய பேச்சு. அந்த சத்தம் கூட அண்ணா அவர்கள் பேசுகின்ற மாதிரி எனக்குத் தோன்று

1978 மார்ச் 31] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கிறது. அவர் ஆழமான கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள். அவருடைய கன்னிப் பேச்சு என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. அத்தகைய நல்லவர் பிரிவது குறித்து உண்மையிலேயே நான் வேதனையடைகிறேன்.

நம்முடைய மேலவையினுடைய தலைவராக இருக்கக்கூடிய பெரியவர் அவர்கள், சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள், தமிழ்ப் பெரியார் அவர்கள், பேச்சு என்றால் தமிழகத்திலே தலைசிறந்ததாகும். தலைசிறந்த பேச்சாளர்களாக உள்ள ஒரு சிலரில் அவர் ஒருவர். அத்தகையவர் விலகிப்போகப் போகின்றார். அவர்கள் நிச்சயமாகத் திரும்பவும் இந்த அவைக்கு வருகின்றார்கள் என்ற அடிப்படையிலே என்னுடைய பாராட்டுகளை ஒத்திவைப்பது நல்லது என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: விடிந்து எழுந்து இங்கு வருவதே சபைக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து ஒத்தி வைப்பதற்குத்தானே.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: அங்கத்தினர் திரு. இராம சுப்பையா அவர்கள் மிகவும் நல்லவர். எப்போதாவதுதான் பேசுவார்கள். பழகு வதற்கு இனிமையானவர். அவர் பிரிவதும் வேதனைக்குரிய ஒன்று.

கடைசியாக, இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள நண்பர், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை சகோதரர் திரு. எம். எம். பக்கர் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தலைவர் காயிதே மில்லத் அவர்களின் பெரு மதிப்பைப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் காரியக் கமிட்டியில் அல்லது வேறு கமிட்டிகளில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தும்போது, அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் மிக உயர்ந்த கருத்துக்களாக இருக்கும். செயல் முறைக்கு உகந்ததாக அவர்கள் சொல்வார்கள். எங்கள் தலைவர் காயிதே மில்லத் அவர்களால் அரசியல் ஞானி என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள். இந்த சபையிலே அவர்கள் அங்கத்தினர்கள் மயங்கக்கூடிய அளவுக்குப் பேசியிருக்கின்றார்கள். அவர் அதிகமாகப் பேசியதில்லை. “He is one of the best orators in the Muslim Community” என்று சொல்வார்கள். அவ்வளவு சிறந்த பேச்சாளர். முஸ்லீம் லீக்கினுடைய மொத்தத் தலைவர்களில் அவர் ஒருவர். அவர்கள் பல புத்தகங்கள் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம், ஏதோ படித்தோம், போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே இல்லாமல், காலங் காலமாகப் பாதுகாத்து வைத்து, பரம்பரை பரம்பரையாகப் படிக்கக்கூடிய உயர்ந்த புத்தகங்களாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர் ஆழமான சிந்தனையாளர். அவரும் விலகிப் போகின்றார்கள் என்பதிலே எனக்கு அளவு கடந்த வேதனை ஏற்படுகிறது. விலகிப் போகின்ற நண்பர்களுடைய வருங்கால வாழ்வு சிறப்பாக அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன். என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.



[1978 மார்ச் 31]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்ற மேலவையிலே நம்மோடு நெருங்கிப் பழகிய பல நண்பர்களை நாம் பிரியவேண்டியிருக்கிறது. அதிலே பல நண்பர்கள் மீண்டும் வரக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் திரும்பி வரக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெறுவார்களானால், அது மன்றத்திற்குப் பெரு மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களைப்பற்றியும் மற்றவர்களைப் பற்றியும் அன்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் பொறுமையாகவும், அருமையாகவும் கூறிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே நானும் ஓரிரு வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களைப்பற்றி அறியாதவர்கள் இல்லை. அவருடைய தகப்பனாருடைய பெயரைச் சொன்னாலும், டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களுடைய குடும்பம் என்று சொன்னாலும், யாரும் அறிந்து கொள்வார்கள். பெரியவர் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் கல்விப் பணியிலே சிறந்த பணியைச் செய்தவர். இந்தத் தமிழகத்திலேயே செய்தவர். அதற்கேற்றாற்போல அவருடைய பேச்சு சிறப்பாக இருக்கும். நமது சபையிலே திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், அவர் சொற்பொழிவைக் கேட்கவே பல நண்பர்கள் வெளியிலே யிருந்து வருவார்கள். அப்படிப்பட்ட அருமையான சொற்பொழிவாற்ற இந்த அவைக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் அவர்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அவர் மீண்டும் இந்த சபைக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இப்போது தற்காலிகமாகப் பாராட்டுதலை நானும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் பட்டதாரிகள் தொகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும், அவர்கள் மதுரையைப்பற்றியும், அதிகமாக ஆசிரியர்களைப்பற்றியும் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். அவர் சிறப்பு மிக்கவர். அவரைப் பிரிவதும் வேதனையாக இருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் இனிய நண்பர். அவர்கள் தேர்தல் பணிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்திற்குக்கூட வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சபைக்கு வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இனிமையான நண்பர் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசவேண்டியதில்லை. இந்தச் சபையிலே அதிகக் காரசாரமாக விவாதிக்கக்கூடியவராக இருக்கின்றார்கள். ஆளும் கட்சியாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமர்ந்திருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, மிகவும்

1978 மார்ச் 31]

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

சாதாரியமாகவும் அதே நேரத்தில் சாந்தமாகவும் நடந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும், இங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராகவும், எங்களுக்கெல்லாம் தலைவராகவும் இங்கு இருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு சாமர்தியமாகவும், சாந்தமாகவும், பொறுமையாகவும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பாக நடந்து கொள்கிறார்கள். நம் மேலவையினுடைய கண்ணியத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் காவல் செய்யக்கூடிய விதத்திலே இருப்பவர்கள். நானும் அவர்கள் மீண்டும் இந்த அவைக்குத் திரும்பி வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நானும் இந்தச் சபைக்கு அவர்கள் மீண்டும் வரக்கூடியவர்கள் என்ற முறையிலே பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பலராமன் அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் சிறப்பு மிக்கவர். காங்கிரஸ் கட்சி 1967-லே தோல்வியுற்றபோதே கூட ஜெயித்தவர்கள். அந்தத் தேர்தலில் வெற்றி கண்டவர். இந்த முறை கூட நாங்கள் அவரைப் போடலாம் என்ற கருத்துக்கூட இருந்தது. அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், லோக்கல் அத்தாரிட்டிஸ் காணஸ்டிடியன்சி தேர்தலில் நின்று வர விரும்புகிறார். அவர் திரும்ப வரக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுக்கெல்லாம் அவர் பிரிவு வருத்தத்தை அளிக்கிறது. என்னுடைய தலைவராகக் கருதக்கூடிய அளவுக்கு, சொல்லக்கூடியதை அவ்வளவு சாந்தமாகச் சொல்பவராகவும், நிதானம் உடையவராகவும், பொறுமையுடையவராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் வர வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தேவராஜ் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே அதிகமாகப் பேசா விட்டாலும்கூட, அவர் கண்ணியம் மிக்கவர். அவர்கள் செல்வாக்கு மிக்க குடும்பத்தினைச் சேர்ந்தவர். அவரும் திரும்பி வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இவர்கள் எல்லாம் மீண்டும் வரவேண்டும் என்ற என் ஆசையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அன்பிற்குரிய திரு. இரா. சாம்பசிவம் அவர்கள். அவர்கள் ஆளும் கட்சிக் கொரடாவாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் இந்த சபையிலே மிகுந்த ஆர்வத்தைக் காட்டக்கூடியவராக, செயல் வீரராக இருந்து வருகிறார்கள். இன்றைய சூழ்நிலையில் அவருக்கு மீண்டும் இந்த சபைக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் லோக்கல் அத்தாரிட்டிஸ் தொகுதியிலிருந்து வந்து,



[திரு. என். சுந்தரேசன் தேவர்] [1978 மார்ச் 31]

இந்தச் சபைக் கொரடா பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர் இனிமையாகப் பேசி, காரியங்களைச் செய்துகொள்வார்கள். அவர்கள் மிகச் சாமர்த்தியமாக செயலாற்றுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைவிட ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் குறைவாக இருந்தாலும்கூட, அவர் எந்த விதமான சலனமும் இல்லாமல், எதிர்க்கட்சிகள், ஆளும் கட்சி இரண்டு தரப்பின் உறுப்பினர்கள் ஆதரவையும் பெற்றுச் செயலாற்றுகிறார்கள். அந்தப் பெருமை அவர்களைத்தான் சாரும். அவரும் இந்த அவைக்குத் திரும்ப வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களைப்பற்றி திரு. வகாப் அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்கள் ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதி. அவர் ஒரு “கம்யூனிட்டிக்கு”த் தலைவராகவும் இருந்தார். அவர் என்ன சொல்கிறாரோ அதையே அவருடைய சமுதாயம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். அவரும் இந்த அவைக்குத் திரும்பி வரவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பாராட்டுதலை அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள். அவர் எங்களைப்பற்றி மிகவும் வேகமாகத் திட்டக் கூடியவர். வேகமாகத் திட்டக்கூடியவராக இருந்தாலும், நாங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேரக்கூடிய காலம் வந்தாலும் வரலாம். அது விரைவில் வரும். எதையும் ஒளியாமல் சொல்லக்கூடிய மனப் பக்குவம் பெற்றவர் அவர். அவர் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும்கூட, நாங்கள் எல்லோரும் சகோதரர்களபோலத்தான் பழகுகிறோம். கட்சி நிலையில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், மீண்டும் அவர்கள் இந்த அவைக்கு வரவேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல் திரு. நடராஜன் அவர்கள் இந்த சபையில் அதிகமாகப் பேசா விட்டாலும் நல்ல கண்ணியம் மிக்கவர். நல்ல செயல் வீரர். அவரும் திருச்சியிலிருந்து மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

திரு. வில்சன் அப்பலோஸைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டிய தில்லை. அவருடைய தகப்பனார் திரு. நேசமணி அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தலைமை தாங்கி தமிழ் நாட்டிற்காக ஆற்றிய தொண்டை யாரும் மறக்க முடியாது. தமிழர்களுக்குப் பெருமை தேடித்தந்த ஒரு மாபெரும் வீரர் அவர். அவருடைய மகன் திரு. வில்சன் அப்பலோஸைப் பற்றிச்

1978 மார்ச் 31] [திரு. என். சுந்தரேசன் தேவர்]

சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. அவரும் ஒரு பெரிய படிப்பாளியாக இருக்கிறார். அவரும் இந்தச் சபைக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. சக்திமோகன் அவர்கள், மிக இனிமையானவர். அவர் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவரைத் தலைவராகக் கொண்டவர். திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்ன சொன்னாரோ அதையே வேதவாக்காக எடுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டவர். திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் பார்வாடு பிளாக்கைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் மறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் ராஜா வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் அவர் ஒரு கொள்கைப் பிடிப்போடு அங்கே இருக்கிறார். அவரும் இந்த சபைக்குத் திரும்ப வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் திரு. மாசிலாமணி அவர்கள். அவர்கள் நன்றாகச் செயலாற்றக்கூடியவர்கள். தலைமை தாங்கிச் செயலாற்றும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள். அவர்களும் இந்தச் சபைக்குத் திரும்பி வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. முத்துகிருஷ்ணன் அவர்கள். அவர்மீது எனக்கு ஒரு தனி மதிப்பு உண்டு. அவர் அதிகமாகப் பேசாவிட்டாலும், காரியத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பவர். அவர் ஒரு நல்ல செயல்வீரர். இந்தச் சபைக்கு மீண்டும் அவர் வரவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

தம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திருமதி சக்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் இந்தச் சபையிலிருந்து செல்லுகிறார்கள். அவர்களும் திரும்பி வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்கள் திராவிடக் கழகத்தில் இருந்தபோதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோதும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறபோதும் ஆற்றிய, ஆற்றுகிற பணி போற்றத்தகுரியது. அவர் பெண்ணாக இருந்தாலும், பெரியாருடைய கொள்கைகளை ஏற்று, அவர் இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றிய பணி அளவிடக்கூடியது. அவர் தமிழகத்தில் செல்லாத இடம் கிடையாது. அவர் எல்லா இடங்களிலும் பேசியிருக்கிறார். அவருடைய பணியை யாரும் மறக்க முடியாது. அவரை இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.



[திரு. என் சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 மார்ச் 31]

அடுத்து, திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள். அவர்கள் ஒரு நல்ல செயல் வீரர். அவர்களும் இந்தச் சபைக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய தலைவர் அவர்களைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய இல்லை. அவர்கள் இடைக் காலத்தில் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்கள். நம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும், அவர் ஆற்றிய பணி அளவிடற்கரியது. போற்றுதற் குரியது. அவர் எங்கிருந்தாலும், அவர் தமிழகத்திற்கு ஆற்றிய பணியை யாரும் மறக்க முடியாது. அவர்களை இந்த அவைக்குத் தலைவராகக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அவையிலுள்ள எல்லோரின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, காரைக்குடி திரு. இராம சுப்பையா அவர்கள். அவர் ஒரு கண்ணியமிக்கவர். அதிகமாக சபையில் பேசாவிட்டாலும் இந்த அவையில் அவர் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். அவரும் இந்த அவைக்கு மீண்டும் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. பக்கர் அவர்கள். அவர் ஒரு முஸ்லீமாக இருந்தாலும், நன்றாகத் தமிழ் பேசக்கூடியவர். நன்றாகப் படித்தவர். அவரிடமிருந்து பல கருத்துக்களை, தத்துவங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் இலக்கண சுத்தமாகப் பேசக்கூடியவர், எழுதக்கூடியவர். அவர் பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார். அவரும் இந்தச் சபைக்குத் திரும்பி வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முத்தன்னை அவர்கள். அவர் ஒரு சிறந்த செயல் வீரர். அவர் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருந்து செயலாற்றி வருகிறார். அவரும் திரும்பி இந்த சபைக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வருகிற ஏப்ரல் 20 ஆம் நாள் நம்மிடமிருந்து விடை பெற்று, இந்த அவையிலிருந்து தற்காலிகமாக விடை பெற்றுச் செல்கிற ஏறத்தாழ 21 பேர்களில்—ஒருவர் தவிர—20 பேர்கள் விடை பெறுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் மட்டும் திரும்பி வர முடியாமல் மட்டுமல்ல, இந்த அவையை விட்டு அல்ல, நம்மையே விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள். மற்ற 20 பேர்களும் இந்த அவையிலோ, வேறு எந்த அவையிலோ இடம் பெறும் அளவுக்கு நம்மை விட்டுப் பிரிகிறார்கள். அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. அதற்கு

1978 மார்ச் 31]

[திரு. கோ. சி. மணி]

ஏராளமான முன்னோடிகள் இருக்கின்றன. சட்டமன்றத்திலே 5 ஆண்டுக் காலம் இருந்தவர்கள் மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். மேலவையில் இருந்தவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அங்கிருந்து மீண்டும் இங்கே வருகிறார்கள். ஒன்று நன்றாகத் தெரிகிறது. தமிழகத்தில் விடை பெறுகிற நேரத்தில் 'போய்விட்டு வருகிறேன்' என்று சொல்வது வழக்கம். சில நேரங்களில் போகப் புறப்படும்போது, 'வருகிறேன்' என்று சொல்வது வழக்கம். 'போகிறேன்' என்று சொல்வதைவிட 'வாட்டுமா' என்று எங்கள் பக்கத்தில் கேட்பது வழக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கேயும் அப்படித்தான்.

திரு. கோ. சி. மணி : வந்த உடனே 'வா' என்று அழைப்பதுபோல், போகும்போது 'போய்விட்டு வருகிறாயா' என்று கேட்பார்கள். 'வருகிறேன்' என்று சில பேர்கள் சொல்லுவார்கள். இது தமிழ்நாட்டின் பண்பாடாக இருக்கிறது. அதிலும் சிறப்பாக ஊரிலேயே கடைவிதிக்குப் போய் வருகிறேன்; குளத்திற்குப் போய் வருகிறேன், கழனிக்குப் போய் வருகிறேன் என்று சொல்வது போலவும், பக்கத்து சிற்றூருக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன் என்று சொல்வது போலவும், அடுத்த மாஸ்டர்த்திற்குப் போய் இரண்டு நாட்களில் வருகிறேன் என்று சொல்வது போலவும், அடுத்த மாநிலத்திற்குப் போய் வருகிறேன் என்று சொல்வது போலவும், இங்கேயிருந்து செல்கிற 20 பேர்களும் நம்மிடமிருந்து இப்போது விடைபெற்றுச் சென்றாலும், சில பேர்கள் உடனடியாக வரும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள். அதில் முதல் இடத்தை நமது தலைவரவர்கள் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களிலிருந்து இங்கே பேசியவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒட்டுமொத்தமாக திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். நிச்சயமாக அவர் திரும்பி வருவார் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். போட்டியிடுபவர்கள் வெற்றி பெற்று வருவார்களென்று சொல்வது அரசியல் நாகரிகமற்றது என்று நான் கருதினாலும்கூட, அதற்கு விதிவிலக்காக திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் இருக்கிறார் என்று இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனை பேரும் நினைக்கிறார்கள். நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் நான் பயிற்சி பெறவில்லை என்றாலும், அவர் பேசும்போது ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி பெற்றவன்போல் அவர் பேச்சில் லயிப்பது வழக்கம். அதிலே பயிற்சியும் பெற்று, அந்த மொழி தேவையில்லை என்று தாங்கள் கருதினாலும், அவர்கள் பேசும்போது அந்தப் பேச்சில் நீங்கள் எவ்வளவு நாட்டம் செலுத்துகிறீர்கள் என்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். அவர் திரும்பி வர வேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். வெளியில் இருக்கிறவர்களும் விரும்புகிறார்கள். அதில்



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 31]

சந்தேகமில்லை. தாங்களும் திரும்பி வருவீர்கள் என்று சொன்னதற்கு மகிழ்ச்சி. சில நேரங்களில் உங்கவிடத்தில் நாங்கள் நடந்துகொள்கிற முறையைக் கண்டு கோபப்பட்டாலும், அந்த இடத்திலிருந்து எங்கள் தந்தை உட்கார்ந்து சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான தகுதி தங்களிடம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீங்கள் பொறுப்பேற்றிருப்பது எங்களுக்கெல்லாம் பெருமையென்று கருதுகிறோம். நீங்கள் கட்டளையிடும்போது, உடனடியாக அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அவை விதி முறை மட்டுமல்ல. எங்களுடைய தலைவர் எங்களைப் போன்றவர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். 'அரசியல் மாற்றங்கள் வந்துவிடுமானாலும்கூட, அவைத் தலைவர் என்று நினைத்து, அவருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அவர் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டும்; அவர் இந்த நாட்டிற்குப் பாடுபட்டிருக்கிறார் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அவருக்கு உள்ளத்தாலேயே மரியாதை செலுத்தவேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இடுகிற கட்டளைகளை, சட்டத்தைப் பார்த்துக் கட்டுப்படாமல், தலைவர் அவர்களின் ஆணையைப் பார்த்துக் கட்டுப்படுகிறோம். எனவே என்றைக்கும் தங்கள் ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்படுவோம், நீங்கள் கொடுக்கிற உத்தரவுகளை ஏற்று நடப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. டி. சந்தோஷம் அவர்களைப்பற்றி இங்கே பேசும்போது, எல்லோரும் அவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். குறுகிய காலத்திலே, அவர் பேசுவது சில நேரங்கள்தான் என்றிருந்தாலும், சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிடுவார்களென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும், முன்னே சொன்னேனோ, கடைக்குச் செல்வது; கழனிக்குச் செல்வது; குளத்திற்குச் செல்வது; அடுத்த ஊருக்குச் செல்வது; அடுத்த மாவட்டத்திற்குச் செல்வது; அடுத்த மாநிலத்திற்குச் செல்வது என்பதுபோல், சில நாட்களில், மாதங்களில், ஆண்டுகளில் அவரும் திரும்பி வருவார்.

பல உறுப்பினர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். சிலர் மறுநாள் வருவார்கள். சிலர் மறு வருஷம் வருவார்கள். சிலர் வேறு அவைக்குச் சென்றுவிட்டு, சில வருஷங்கள் கழித்து வருவார்கள். இந்த அவையிலிருந்து இந்த நேரத்தில் விடை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். இப்போது அவர்கள் போட்டியில் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதால், வர முடியவில்லை என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது, அழுத்தமாகவும், தெளிவாகவும் அவரை மனம் திறந்து பாராட்டினார்கள். அவர் பாராட்டுகிற

1978 மார்ச் 31]

[திரு. கோ. சி. மணி]

அளவுக்கு என்னால் பாராட்ட முடியவில்லை. நான் பாராட்டவும் கூடாது. அவர் தனித்து நின்று, எந்த இயக்கத்தையும் சேராமல், சுயேச்சையாக இருந்து கொண்டு, கொஞ்ச நாளாக எது நல்லதாகப் படுகிறதோ, எது உண்மை என்று கருதுகிறாரோ அதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறார். அவர் சொல்லும் அளவுக்குச் சொல்லும் உரிமை எனக்கில்லை. ஒரு தேர்தலில் ஆணித்தரமாக அவர் வருவார் என்று என்னால் உறுதி அளிக்க முடியவில்லை. அவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்தாலும், வராவிட்டாலும், இப்போதிருக்கிற உணர்வு மேலும் பன் மடங்கு உயர்ந்துதான் இருக்கும். இந்த அளவுக்கு திரு. கணபதி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் விடை பெறுகிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிற தகுதி எனக்கில்லை. காரணம், இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில், எனக்குத் தலைவராக இருக்கிறார். அவரைப் பாராட்டுவது அவருக்கு நல்லதல்ல. அவரைப் பாராட்டியவர்கள் எப்படி எப்படிப் பாராட்டினார்கள் என்பதைக் கேட்டு, அதோடு இணைந்து, மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அருமை நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் விடைபெறுகிறார்கள். நான் அவர் மாவட்டத்திற்குச் செல்லும் நேரங்களில்- கூட்டங்களுக்குப் போகும்போது—அவர் எந்த அளவுக்கு சமுதாயப் பணியும், அரசியல் பணியும் விவசாயிகள் மத்தியில் ஆற்றுகிறார் என்பதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி யடைந்துள்ளேன். அவர் இந்த அவையிலேயிருந்து இப்போது விடை பெற்றாலும், நான் ஏற்கனவே சொன்ன முறையிலே ஏதாவது ஓரிடத்தை அவர் பெறுவார், பெற முடியும் என்று கூறி, அவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. தேவராஜ் அவர்கள் 25 ஆண்டுகளாக எனக்குத் தெரியும். 25 ஆண்டுகளாக அவர் பொறுமையின் சிகரமாகவும், லட்சியத்தைக் கைவிடாமலும், கொண்ட கொள்கையை விட்டு விடாமலும், மாற்றாருக்கு இடம் கொடுக்காமலும் இருந்தார்கள். அவர்கள் மேலவையில் இருந்தாலும், தனியாக இருந்தாலும், லட்சியத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல், செய்யும் லட்சியப் பணியைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சாம்பசிவம் அவர்களும், நானும் ஒரே கட்சியில் இருந்த நேரத்தில் நெருங்கிப் பழகியவர்கள். அந்த முறையில்தான் நான் அவரைக் கருதுகிறேன். அவர்களும் அப்படிக்க கருதுவார்கள். அந்த நட்பு இரண்டு பேருக்கும் உண்டு என்பதை எல்லோரும் நம்புவார்கள். நம்புவதற்குக் காரணம் அவர் ஆளுங்கட்சிக் கொரடாவாக இருந்து, இங்கே நான் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினராக இருந்து, அவர் எங்களை எப்படி எப்படியெல்லாம்



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 31]

ஏமாற்றி, எப்படியெல்லாம் அவர் போட்டிருக்கிற நாமினேஷன் பட்டியலுக்கு எங்களை விட்டுக்கொடுக்கச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் தெரிந்து தான், அறிந்துதான், ஒத்துக்கொண்டுதான், இந்த அவையிலே பழகியிருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்குப் பழகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும், என்னுடைய சார்பாகவும் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமிப் படையாச்சி அவர்கள் முன்னாள் அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்தார்கள். அண்ணன் சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் அவரைப் பாராட்டும்போது, அவரைப் பற்றி சொம்பத் தெரிவாகச் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில்தான் பேசுவார்கள். அப்படிப் பேசுகிற பேச்சு பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இருக்கும். அதே நேரத்தில் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவது இணையாமல் இருந்தால், அது தேவை என்றால், அதைப்பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் அவர் அவருடைய ஆற்றலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-30)

அப்படிப்பட்டவரை நான் இந்த நேரத்திலே பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன்.

பெரியவர், ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. திகழிதர் அவர்கள் நகைச்சுவையோடு பேசுவார் என்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அவர் நகைச்சுவையோடு மட்டும் பேசுவதில்லை, சொல்லுவதை அழுத்தமாகவும் சொல்லுவார். அவர் சொல்லும் கருத்தை பிறர் மாற்ற முடியாது என்ற அளவுக்கு அழுத்தமாகச் சொல்லுவார். நகைச்சுவை கலந்திருக்கும் அளவுக்கு அழுத்தமான தன்னம்பிக்கையும் அதிலே இணைந்திருக்கும். பழகுகிற வகையிலேகூட என்னைப் போன்ற சாமானியர்களைக்கூட தனக்கேற்ற நண்பர்களைப் போல பாவித்துப் பழகுவார். இன்னும்கூட சொல்லப் போனால், மற்றவர்கள் மன்னிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இனவாரியாகப் பார்க்கும்போது, அவர் உயர்ந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும், என்னைப் போன்ற நண்பர்களிடத்திலே அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் பழகுகிறார் என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இன்று விடை பெற்றாலும் மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருவார் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது.

1978 மார்ச் 31]

[திரு. கோ. சி. மணி]

திரு. மு. க. து. நடராஜன் அவர்கள் தனக்கென கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டு அதை மீறாமல், கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மேலவையிலே பழகு வதாக இருந்தாலும் சரி, தனக்கென உள்ள சில கட்டுப்பாடுகளை மீறாமல் பழகுகிற ஒரு நல்ல தன்மையைக் கடைபிடித்து வருபவர் அவர் என்பதை அறிந்து இங்கிருக்கிற அத்தனை பேரும் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல அருமை சகோதரர் திரு. வில்சன் அப்பலோஸ் அவர்களும் நானும் ஒரு முறை சட்ட மன்றத்திலே 5 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்கிறோம். இரண்டு பேரும் அந்த அவையில் விடை பெற்று திரும்ப இந்த அவையிலே இரண்டு பேரும் வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு முன்னதாக அவர் விடை பெறுகிறார் என்றாலும், நானும் தொடர்ந்து விடைபெறப் போகிறேன். இந்த ஒரு சூழ்நிலை இரு மன்றத்திலும் ஏற்பட்டது என்றாலும், இந்த அவையிலே, வேறு அவையிலே நிச்சயமாக அவர் இடம் பெறுவார் என்பதில் அவரை வாழ்த்தியிருக்கிறோம். பாராட்டியிருக்கிறோம் என்று கருதுகிறேன். எனது கட்சியின் சார்பாக அவரை நான் பாராட்ட இயலாவிட்டாலும், எனது சார்பாக அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோல அருமை சகோதரர் திரு. சக்திமோகன் அவர்கள், திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்ன பிறகுதான், அவர் எந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். அதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுகிற எண்ணம் எனக்கில்லை. அந்த வாய்ப்பை அவரும் தரவில்லை. உள்ளபடியே இன்றுதான் தெரிந்துகொண்டேன் அவர் முக்குலத்து மக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார் என்று. காரணம் இங்கே எத்தனை பேர்கள் இருந்தாலும்கூட, அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக, அந்த இனத்தவர் களுக்காக அவர் கொடுத்த முக்கியத்துவம், பிரதிநிதித்துவம் அந்த மக்களால் மட்டுமல்ல எல்லோராலும் பாராட்டுகிற அளவுக்கு இருந்தது. அவர் இத்தனை நாள் பேசியபோதுகூட, அந்த மக்களது தலைவர் முத்துராமலிங்கத் தேவரையோ, அல்லது சுபாஸ் சந்திர போஸ் அவர்களையோ இணைக்காமல் மறவர் குலத்திற்காகப் பேசியிருக்கிறார். அதை நாங்கள் யாரும் பேசவில்லை. அவர் பேசினார். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, அவர் தான் எப்படியிருந் தாலும், தான் சார்ந்திருக்கிற கட்சிக்காக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இலட்சியத்திற்காக எவ்வளவு அழுத்தம் திருத்தம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அழுத்தத்திருத்தமாகப் பேசிப் பணியாற்றியிருக்கிறார். மேலும் பணியாற்ற, இந்த அவையில் இல்லாவிட்டாலும், வேறு அவைக்குச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 31]

அடுத்து உறுப்பினர் திரு. மு. மாசிலாமணி, அண்ணன் முத்து அவர்கள் அண்ணன் டி. வி. முத்துக்கிருஷ்ணன் ஆகியவர்களும் விடை பெறுகிறார்கள். இன்றுதான் திரு. டி. வி. முத்துக்கிருஷ்ணன் என்று சொல்லப்படுவதை அறிகிறேன். வெளியே அவரை குளித்தலை முத்துக்கிருஷ்ணன் என்றுதான் பேசுவது வழக்கம். காரணம் குளித்தலை முத்துக்கிருஷ்ணன் என்றுதான் பத்திரிகையிலே போடுவார்கள், பொதுக் கூட்டங்களுக்காக அடிக்கப்படும் நோட்டீஸ்களில்கூட அப்படித்தான் போடுவார்கள். அண்ணா அவர்கள்கூட குளித்தலை முத்துக்கிருஷ்ணன் என்றுதான் அழைப்பார்கள். அறிஞர் அண்ணா வோடு பழகியவர் அவர். தந்தை பெரியார் காலத்திலேயிருந்து சுயமரியாதை இயக்கத்திற்காக அவர் பட்டிருக்கிற கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போராட்டங்களைத் துவங்கிய காலத்திலே சிறைக்குச் சென்றவர்களின் வரிசைப் பட்டியலில் ஒன்றில்கூட விட்டுவிடாமல் இடம் பெற்றிருப்பவர் அவர். தியாகங்களைப் பல நேரங்களில் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர் கட்சிக்காக மட்டுமல்ல, பொதுமக்களுக்காகவும், அவருடைய பகுதி மக்களுக்காகவும் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் அவரைப் பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், பாராட்டியவர்களோடு சேர்ந்து நானும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, அம்மையார் திருமதி சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் இந்த அவையிலேயிருந்து ராஜ்ய சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் செல்லுகிறார்கள். நம்முடைய மான்பும்கு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பேசும் போது, “அம்மையாரிடம் பேசாதவர்கள்கூட இப்போது பேசுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம், ராஜ்ய சபையில் ஏதாவது காரியம் ஆக முடியுமா என்று பார்ப்பார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதற்காகவோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் அறிவது, அவர்கள் இந்த நாட்டை விட்டு தொலைவில் உள்ள டில்லிக்குப் போகிறார்கள். அவர்கள் போய் வர மாதக் கணக்கில் ஆகும். எப்படியும் ஆரூண்டுக் காலத்திற்கு நிச்சயமாக தொலை தூரத்தில் இருப்பார்கள். ஆகவே தொலை தூரத்திற்குப் போகப் போகிறார்களே, இப்போதே பேசலாம் என்ற பாசத்தோடு பேசியிருக்கலாம். ஒரு குடும்பத் திலிருந்து ஒருவர் வெளி ஊருக்குப் போவதைவிட வெளிநாட்டுக்கு போகிறார் என்றால், அவரை ரொம்பவும் வெகுவாகப் பாராட்டுவது, அவர் இரயில் ஏறும் வரை பார்த்துக்கொண்டிருப்பது, அவர் பிளேனில் செல்லுகிறார் என்றால், அந்த விமானம் மறைகிற வரையில் பார்ப்பது என்பதும் பழக்கமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1978 மார்ச் 31]

[திரு. கோ. சி. மணி]

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த பேச்சாளர், எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர். அதோடு மட்டுமல்ல, பழகுவதற்கும் இனிமையான பண்பாளர். அவருக்கும் திரும்ப வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர் சில நேரங்களில் ஒரு காது கேட்காது என்பார். உள்ளபடியே ஒரு காது அப்படித்தான். இரண்டு காதும் அப்படியில்லை. ஆனால் ஒரு காது மிகவும் கூர்மையாக இருக்கும். ஒரு காது, தூரத்தில் இருந்து சொன்னால் கேட்காது. அவருடைய கருத்துக்கு மாறாக இருப்பவைகள் கேட்கவில்லை என்று மறுத்துவிடுகிறார், ஏற்புடையது கேட்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார். அப்படிப்பட்ட இயல்புடையவர் அவர். அப்படிப்பட்ட இயல்பையும், இனிமையாகப் பழகுகிற தன்மையையும் எல்லோரிடத்திலும் அவர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவரும் உள்ளபடியே திரும்ப வர வேண்டுமென்று சொன்னதைப் போல, அவரை இடம் பெறச் செய்வது நமது தலையாயக் கடமை என்ற முறையில் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

பெரியவர் திரு. இராம சுப்பையா அவர்களுக்கு வயது என்ன இருக்குமென்று யாருக்கும் தெரியாது. அவரோடு சேர்ந்து பணியாற்றுகிறவர்கள், அவருக்கு 20 வயதைத் தாண்டி மதிப்பிடுவதேயில்லை. அந்த அளவுக்கு அரசியல் பணியிலும், சமூகத் தொண்டிலும் அவர் ஆர்வம் படைத்தவர். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது, சட்ட மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு முன்னால் 1961 ஆம் வருஷத்தில் என்று நினைக்கிறேன், காரைக்குடி பொதுக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். அப்போது அவர் உள்ளபடியே என்னைப் பேச்சாளன் என்றோ, தொண்டன் என்றோ நினைக்கவில்லை, ஒரு கட்சித் தலைவர் வந்ததைப்போல் மதிப்பிற்குரிய அவர் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலே என்னை உட்கார வைத்தி, அவர் எழுந்திருந்தார். அவரை எந்த நேரத்திலேயெல்லாம் பார்க்கிறேனோ, அந்த நேரத்தில் எல்லாம் இதை நான் நினைப்பது வழக்கம். நமக்கும் அந்த இயல்பு வர வேண்டும் என்பதற்காக அதை நான் அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை உண்டாக்குகிற வகையில் அவர் அரசியல் பணியை இந்த அவையிலும், வெளியிலும் செய்கிறார்.

அண்ணன் வடகரை பக்கர் அவர்களை எல்லோரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே அவரை அண்ணன் என்று அழைப்பதில்லை. அவரை நான் மட்டும் அண்ணன் என்று அழைக்கவில்லை, எங்கள் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக இந்துக்கள் ரொம்பப் பேர் அவரை அண்ணன் என்றுதான் அழைப்பது வழக்கம். சில பகுதிகளில் அரசியலில் இருப்பவர்கள் இரண்டு பேரும் அண்ணன் என்று சொல்லிக்கொள்வது உண்டு. அதில் யார் மூத்தவர், யார்



[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 31]

இளையவர் என்று இல்லாமல் பண்பின் அடிப்படையிலே ஒருவருக்கொருவர் அண்ணன் என்று அழைத்துக்கொள்வதுண்டு. ஆனால் அண்ணன் பக்கர் அவர்கள் தம்பி என்றே கூப்பிடுவார். அதையெல்லாம் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுவார்கள். வடகரையிலுள்ள பத்துப் பன்னிரெண்டு கிராமங்களில் உள்ள எந்த ஜாதிக்காரராக இருந்தாலும், அவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு மத்தியஸ்தம் சொல்லி அவர்களிடம் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைப்பதில் இன்று வரை திறமையைக் காட்டியிருக்கிறார். இவருடைய தீர்ப்பில் யாருக்கும் சிறு சந்தேகமும் எப்போதும் எழுந்ததில்லை. அவர் வேறு சமயத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும், இந்து சமயத்தில் உள்ளவர்களோடு நல்ல தொடர்பு கொண்டவர். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதை அண்ணன் பால குருசாமி அவர்கள் நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள். அவருக்கு அருகாமையில் உள்ள ஊரில்தான் அவரும் பிறந்தவர். எனவே குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன், இந்த அவையிலே இருந்து பிரிந்து செல்லுகிற அத்தனை பேரும் பிரிந்தாலும், எப்படிப் போனாலும், வெவ்வேறு மன்றங்களில், அரசியல் கட்சி சார்பிலே இடம் பெறத்தக்க தகுதியை உடையவர்கள், ஒரு இடைக்காலமாகத்தான் விடை பெறுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் தங்கள் மூலமாக எங்கள் கட்சியின் சார்பாகப் பாராட்டி நன்றியைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4.40)

**மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மேலவையிலே இத்தனை ஆண்டுகள் பணியாற்றி நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொண்டுகளைப் பல வகையில் செய்கிற நல்லோர்களைப் போல இங்கேயும் தங்கள் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தமிழகத்தின் வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டிய அவசியம் எப்போதும் நிலவியதைப் போல, தமிழக அரசுத் துறையில் ஆட்சிப் பணியில் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் உருவாக்கிய சட்டங்களுக்கு விளக்கம் கூறுவதற்கும் ஏற்ற அமைப்பு சட்டப் பேரவை, மேலவை என்கிற திலையில், மேலவைக்குத் தகுந்த தரத்தோடு தங்கள் பணியை ஆற்றி இன்றைய தினம் வேறு பணியிலே தங்கள் கடமையைச் செய்ய பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு செல்கிறவர்கள் நமது பாராட்டுக்கும் நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரியவர்களாக இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். எல்லோரையும் தனித்தனியாகப் பாராட்டுவதற்கு நோம் இல்லை என்ற காரணத்தாலும், பாராட்டிய அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் எல்லோரையும்பற்றி விரிவாக விளக்கமாகத் தெளிவாக எடுத்து வைத்துவிட்ட காரணத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமி நாதன் அவர்களுடைய ஒரு சில கருத்துக்களுக்கு மட்டும் என்னுடைய

1978 மார்ச் 31]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எண்ணத்தைச் சொந்தமாக்கி, பதிலாக இல்லாமல், அத்தோடு இழையோடி இருக்கிற தொகுப்பாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு வெளியிட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இதுவரையில் பணியாற்றியவர்கள் முன்னாலே இருந்தவர்கள் ஒரு கருத்தை நிலை நிறுத்திவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். சட்டப் பேரவையைப்போல இங்கேயும் சூடாக விவாதங்களை எடுத்து வைக்கப்படவேண்டிய நேரம் வருகிற நிலைமை உருவாகுமானால், மேலவையின் தகுதிக்கு அது சொந்தமாக அமைந்துவிடாது என்பதைத்தான் தங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிய கருத்தாகச் சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படையில் அது தோன்றியது என்று எனக்குத் தெரியாவிட்டாலும், இங்கே இனி வரப்போகிறவர்கள் ஒருவேளை புதிதாக யாராவது வருவார்களானால், அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவே இந்தப் பேச்சின் மூலம் இந்த மேலவையின் தகுதியைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளட்டுமே என்ற ஆர்வத்தோடு அந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலவைக்கு ஒரு தனி வரலாறு இருக்கிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இலக்கியம் இருந்தால், இலக்கணம் இருந்தாக வேண்டும். சட்டப்பேரவை உண்மையிலேயே இலக்கணத்தை வகுத்துத் தருகிறது என்று சொல்லக் கருதினாலும், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே இலக்கியத்தை உருவாக்குகிறார்கள். இங்கே இலக்கணத்தை வடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வரையறை—கட்டுப்பாடு—இதை இப்படித்தான் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்—இந்த வட்டத்திற்குள்ள்தான் இதைப்பற்றி விளக்கம் தரவேண்டும்—இந்த நோக்கத்தில்தான் இந்தக் கருத்தை மற்றவர்கள் மனதில் பதிய வைக்கிற பணிவோடு சொல்ல வேண்டும் என்பதைப்போல ஒரு வரையறையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். பல உதாரணங்களைச் சொன்னாலும், நான் இந்த அவையில் மேலவை உறுப்பினராக இருந்த ஒருநிலை வருஷங்களை எண்ணிப் பார்க்க விரும்புகிறேன். அப்போது அமார் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இங்கே இருந்ததையும் அவர் பணியாற்றியதையும் திரு. பாலகப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் என்று கருதுகிறேன் அவரைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் இங்கே என்னென்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் மனதில் கொண்டு வருகிறேன். அதே நேரத்தில் இங்கே அதிகமாக நான் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல், சட்ட மன்றமும் தொடர்ந்து அதே நேரத்தில் நடைபெறுவதால் இங்கே நேரில் வந்து கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும், இங்கே நடைபெறுகிற நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைப் படித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில், முந்திய பரம்பரையிலிருந்து இந்த அவை வழுவியதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட பணிகளை மேற்கொண்டு ஒரு அரசுக்குத் தேவையான மிகமிகத் தேவையான அழகான கருத்துக்களை விவரமாக மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் அளவுக்கு



[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 31]

எடுத்துவைத்து ஒரு ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக நடப்பதற்கு எப்படி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் மிகமிகத் தேவையானவர்களோ அதைப்போல மேலவையில் அத்தனை உறுப்பினர்களும் அந்த அளவுக்குத் தங்கனது கடமையை நேர்மையாக நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, அனுபவப்பட்ட சில பெரியவர்கள் ஒருவேளை இந்த மேலவைக்குத் திரும்ப வரவேண்டுமென்று விரும்புவார்களானால், வேறு பணிகளில் தங்களை உட்படுத்திக் கொண்டவர்களை உண்மையிலே வருத்தப் படாத அளவில் இப்போது ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற இந்த சூழ்நிலையில் சொல்கிறேன்—ஆற்றல் படைந்த இங்கிருந்து வேறு பணிக்கு செல்கிறவர்களை மீண்டும் இந்தப் பணியில் உட்படுத்திக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறது. அனைத்து பேருக்கும் தமிழக அரசு சார்பிலே வாழ்த்தும் பாராட்டும் கூறுகிற நேரத்தில் நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் எங்களுக்கு யோசனை கூறியாக வேண்டும். எங்களுக்கு உங்கள் கருத்தைத் தந்து நாங்கள் சரியான பாதையில் நடக்க துணை திற்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்கிறேன்.

திரு. தேவர் அவர்கள் பேசும்போது, எப்படியாவது முதலமைச்சர் முனைந்து தலைவரை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், இங்கே அமர வைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். நான் ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பகலில் ஆளுநர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு நமது தலைவருடைய பெயரும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். (உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம்). ஆகவே அவர் மீண்டும் இந்த அவையில் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கப் போகிறார் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களுடைய அறிவும் ஆற்றலும் தமிழக அரசுக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கும் என்று எண்ணும்போது, நாங்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி உவனாவர்களாக இருப்போம் என்று உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன். சிலருக்கு வேறு வாய்ப்பு இல்லை. எப்படியாவது கிடைக்கும் என்று சொன்னாலும், நான் மன நிறைவோடு சொல்கிறேன், பலர் நிச்சயமாக மீண்டும் இங்கே வருவார்கள். அவர்களைத் தமிழக அரசும் நாமும் மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்வோம் என்பதை இங்கே சொல்வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். நாம் அனைவரும் முனைந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து, தமிழகத்தில் அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டால், அதை மாற்றுவதற்கு வேறு எதுவும் குறுக்கே நிற்காது என்பதை தமிழக அரசு சார்பாக இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பணியிலிருந்து தாங்களே வேறு பணிக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு சென்றவர்களுக்கு வாழ்த்துதையும் பாராட்டியையும் கூறிய அத்தனை பேரோடு தமிழக அரசு நல்ல எண்ணத்தைத் தொகுத்து தொடர்ச்சியாக எங்கள் கருத்துக்களையும் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்கிற

1978 மார்ச் 31] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நேரத்தில், வெளியே சென்று வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும் திரும்ப வா இருக்கிறவர்களும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழக மக்களுடைய, தமிழகத்தினுடைய நீண்ட நெடுங்காலப் புகழை பெற்றுத் தருகிற வகையில் பணியாற்ற வேண்டும், வாழ வேண்டும், தமிழகத்தை வாழ்விக்க வேண்டுமென்று என் சார்பாக பாராட்டும் வாழ்த்தும் நன்றியும் கூறி அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பதவி விலகும் உறுப்பினர்களின் நினைவாக எல்லோரும் ஒரு புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதில் எனக்கும் விருப்பமாகலால், புகைப்படம் எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். குடிய ஓளி மறைவதற்கு முன் நாம் வெளியே போக வேண்டும். நோம்-குறைவாக இருக்கிறது.

பதவி விலகுகிறவர்கள் சார்பாக திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

\* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I was hoping to have an opportunity to speak because, although hon. Members have been kind enough to mention their good wishes and say that I would be back in this House. I felt that if there was a slip between the cup and the lip, it was better I took this opportunity of bidding farewell, because one never knows what will happen in elections. Thiru Swaminathan referred to the fact that I was in Madras and, therefore, I would be comfortable as far as my election prospects are concerned. I would like to tell him that the surrounding areas of Madras are also part of my constituency and, therefore, unlike others, I have an opportunity to do electioneering when I come to Madras City. My hon. Friend Thiru Arivazhagan mentioned that at a meeting in Thanjavur, he had mentioned, when felicitating Thiru Swaminathan, that Thiru Swaminathan was a member who was sitting in the Opposition benches but considered to be a member of the ruling party. I am glad I do not have Thiru Arivazhagan to mention this today because if he did so, nobody will vote for me. I will be completing 12 years as Member of this very August House. When I entered this House, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar was the Leader of the Opposition. I still remember the first occasion when I had to speak in this House. Although we are not accustomed to mince words even in family debates, I did experience a nervousness, with Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar sitting in front, to make my maiden speech and I was almost hoping that he would not be in the House when I did it. It has been a wonderful experience for me.



[Thiru A. R. Damodaran]

[1978 மார்ச் 31]

We have seen three Ministries—Thiru Bhaktavatsalam's Ministry, the late Perarignar Anna's Ministry, then Kalaignar Karunanidhi's Ministry and Thiru M. G. Ramachandran's Ministry. In 1976 when we should have had an opportunity of bidding farewell to the Ministers|Members, we did not have that opportunity. We are in a peculiar situation today, a situation which was not envisaged when the Constitution was adopted. One-third of the Members of this House should retire every two years by rotation. But in 1978, 42 of us will be out of this House and entirely new Members have to come in and only 21 Members remain. Unlike my old impression that in a bye-election the Members would be having a life of only 4 years, I now understand that all the Members who are to be elected in 1978 will have a full life of 6 years. Therefore, since you, Sir will be back in the House anyhow, there will be an opportunity for a farewell only in 1980 but no opportunity for any farewell in 1982. As I said, it has been a memorable experience. The standard of debate in this House has always been of a high order and if occasionally, after a new Ministry has been sworn in, sparks have flown, especially between my hon. Friends Thiru Veerasami and Thiru Muthu, it is all part of the political game. Those who have watched the proceedings of this House will realise that even my hon. Friend Thiru Veerasami has gradually mellowed and has become part of the tradition and atmosphere of this House displaying none of the fiery spirit with which he entered this House. In fact, this is how it should be. I had a very embarrassing experience in 1966, when a friend of mine who contested me in the Election, produced all the farewell speeches in the form of a pamphlet and published it and sent it to all the voters in my constituency. It was particularly embarrassing because Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar also had paid a tribute to the gentleman who was retiring as a Member of the House. Therefore, when today I heard all the Members of various political parties wishing each other well in the elections, I thought what a wonderful atmosphere it would be if the same spirit could be displayed outside. I hope all the retiring Members are sufficiently wise to realise that all that is said on the floor of the House is said in an atmosphere of goodwill and friendship and does not reflect the political attitudes which all of us have to adopt outside. It is quite a different matter. I appreciate it on behalf of the Members who are retiring and the unfortunate Members who should be back with us but unfortunately cannot be so because of the postponement of the Municipal and Panchayat Elections. It will take some time for them to come back. On behalf of them, may I thank the Members of the House for their expression of goodwill, friendship and affection which we shall always cherish? Whether we come back to this House or not, we are here

1978 மார்ச் 31]

[Thiru A. R. Damodaran]

to serve in various capacities. We are particularly grateful to all of them for their expression of good wishes and I shall convey their blessings to the absent Members who are out on electioneering.

Thank you very much.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே, அமைச்சர் பெருமக்களே, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சியின் தலைவர்களே, இன்று என்னைப் பாராட்டியவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியது, அடுத்து பதவியிலிருந்து விலகிச் செல்லுகிறவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்க வேண்டியது ஆகிய இரண்டு கடமைகள் எனக்கு இருக்கின்றன.

இங்கே திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் நான் அழைப்பிதழை அனுப்பியதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் நான் வகிக்கிற பதவியைவிட என்னையே அதிகமாக நினைத்துக்கொள்வதால், நானே அழைத்திருப்பதாக அவர் நினைத்திருக்கிறார். எல்லோருமே அப்படித்தான் நினைக்கிறோம். உண்மையிலேயே நான் இதுபற்றி நமது செயலாளரிடம் கேட்டேன். நானே இந்த அழைப்பிதழை அனுப்புவது முறைதானா என்று கேட்டேன். இதுதான் வழக்கம் என்று செயலாளர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்த அவையின் தற்காலிகத் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, என் நிலை எனக்கே தெரியாத நிலையாக இருக்கிறது. தலைவரா? துணைத் தலைவரா? தெரியவில்லை. இப்படி எல்லாமாகச் சேர்ந்திருப்பதால், இந்த அழைப்பிதழில் ஒன்றும் தவறில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஓய்வு என்ற வார்த்தை இங்கே சம்பிரதாயமாகத்தான் பயன்படுத்தப் படுகிறதே தவிர, பொது வாழ்விலிருந்தும், பாராளுமன்ற நடைமுறைகளிலிருந்தும் ஓய்வு பெறுவது என்ற முறையில் உபயோகிப்பதில்லை. அப்படித்தான் நான் நினைக்கிறேன். விலகுகிறவர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் நடுத்தர வயதினர்கள்தாம். அதனால் வயது காரணத்தால் ஓய்வு பெற்றுவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்களுக் கெல்லாம் நல்ல எதிர்காலம் காத்திருக்கும், காத்திருக்கிறது என்று பிரார்த்தித்து அவர்களுடைய எதிர்காலத்திற்கு நான் வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் நினைக்கிறேன். சென்னை மாகாணம் என்று கூறப்பட்டுவந்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இந்த மாகாணத்தினுடைய சுதந்திர வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து வளர்ந்த மன்றம்



[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 31]

இதுதான். 'தான்' என்பதற்குரிய பொருளை நீங்கள் புரிந்திருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். சுதந்திர வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து வளர்ந்த மன்றம் இதுதான். அதோடு, ஜனநாயக வளர்ச்சியோடும் பிணைந்து வளர்ந்த மன்றமும் இதுதான். நம்மை அடிமைப்படுத்திய வெள்ளைக்காரர்கள், நமக்குச் சுதந்திரத்தை அணு அணுவாகக் கொடுத்து, நம்மைச் சுதந்திரத்திற்குப் பக்குவப்படுத்துவதாகச் சொன்னார்களே, அப்படி நம்மைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு பயன்பட்ட மன்றம் இதுதான். அப்போது, கவர்னர் தலைமையில் இந்த மன்றம் ஆரம்பமானது. மன்றத்தின் தலைவர் கவர்னராக இருந்தார். ஆகவே மன்றத் தலைவரை நீக்குவதற்காக நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினோம். போராட்டம் நடத்தியவர்களில் நானும் ஒருவன். இன்றைக்குத் தலைவராக அமர்ந்திருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் தலைவராக அந்நியர் இருக்கக் கூடாது; இந்தியர்தான் தலைவராக இருக்க வேண்டும்; தலைவராக கவர்னர், அதுவும் வெள்ளையர் இருக்கக்கூடாது என்பது விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக இருந்தது. இந்தப் போராட்டம் 1909 முதல் 1920 வரை நடந்தது. 1920-ல் தான் அப்போது வந்த மாண்டேகு செம்ல் போர்டு சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக ஒரு இந்தியர் இந்த மன்றத்தின் தலைவராகத் தலைமை தாங்குகிற நிலை கிடைத்தது. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அந்தஸ்தை அதிகமாக நினைத்துக் கொள்வதும் தவறு; அதைப் போல் தன் அந்தஸ்தை மறந்து போவதும் வளர்வதற்கு வழியாகாது. எந்த இடத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று நினைத்து, அதனுடைய பெருமையை இழந்துவிடாமல் காப்பது என்னுடைய கடமை என்பதை நினைத்துத்தான் நான் பணியாற்றி வருகிறேன். ஒருவேளை என்னையும் அறியாமல் நான் ஏதேனும் தவறு செய்திருந்தால், அதை நீங்கள் மறந்து விடுவீர்கள், மன்னித்துவிடுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இன்று மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் சொன்னது எனது மனதை மிகவும் உருக்கி விட்டது. நான்கூட என்னுடைய பலகிளைத்தைத் தெரிந்துகொள்ள அவர் பயன்படுகிறாரே என்பதை கவனத்தில் கொள்ளுகிற அதே நேரத்தில் அவரை நான் கோபித்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால் அவரை இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு கோபித்துக் கொள்வது சரிதானா என்று பிறகு சிந்தித்து, இது நியாயம்தானா என்று எண்ணியிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கிற பெருமையை எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். விலகுகிற உங்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, இந்த மன்றத்தில் அங்கம் வகித்து, வளர்ச்சி அடைந்து, விளம்பரம் பெற்று, உலகப் புகழ் பெற்றவர்கள் உண்டு. அதே போல் உலகப் புகழ்பெற்று இந்த மன்றத்திற்கு வந்து இந்த மன்றத்திற்குப் புகழ் தேடித் தந்தவர்களும் உண்டு. இப்படி இரண்டு வகையினர் உண்டு. இந்த மன்றத்திற்கு வந்து, விவாதம் நடத்தி வளர்ச்சி பெற்று உலகப் புகழ் பெற்றவர்கள் நாவலர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள்,

1978 மார்ச் 31] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

மகாகனம் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார் அவர்கள், டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள், டாக்டர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் போன்றவர்கள். அவர்கள் அரசியல் பாராளுமன்ற வாழ்க்கை இங்கேதான் தொடங்கியது. இந்தக் கவுன்சிலில்தான் தொடங்கினார்கள். பிறகு 1952-ல் இந்திய அரசியல் சட்டப்படி இரண்டு அவைகளில் ஒன்று என்ற நிலையில் மாறுதல் ஏற்பட்டு, தொகுதிமுறை மாறுதலும், வாக்காளர் முறை மாறுதலும், அமைப்புமுறை மாறுதலும் ஏற்பட்டு, 1952-ல் இந்த கவுன்சில் ஏற்பட்டபோது வந்தவர் முதலினர் ராஜாஜி. 70 வயதுக்கும் மேற்பட்டவராக ராஜாஜி அவர்கள் இந்த கவுன்சிலுக்கு வந்தார்கள். அதைப்போலத்தான் திரு. சர்க்கரைச் செட்டியார், திரு. டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை, திரு. ஓ. பி. இராமசாமி செட்டியார், திரு. பாஷ்யம் ஐயங்கார், சகோதரி சுப்புலட்சுமி, முத்துலட்சுமி செட்டி போன்றவர்கள். அப்போதுதான் நானும் வந்தேன். அப்போது சொன்னேன். கிழவர்கள் மத்தியில் இளைஞரை நான் வந்திருக்கிறேன் என்று 1952-ல் சொன்னேன். அப்போது இளைஞர்கள் மத்தியில் கிழவரை இருக்கிறேன். 6 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்னும் கிழவரை உங்களிடம் பாராட்டு பெறுகிறேன். இந்த நிலையை வைத்துப் பார்க்கிறபோது— நானும் ஒரு உறுப்பினர் என்று என்னையும் சேர்த்து நான் பேசுகிறேன்—சில நேரங்களில் விவாதத்தில் சூடு ஏற்படுகிறபோது, ஒழுங்குமுறைகளை மீறி நாம் போகிறபோது, நாம் எதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்றால், நாம் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நினைவில் கொண்டு அந்த மூதாதையர்களுக்கு, அந்தச் சான்றோர்களுக்கு—அவர்கள் அறிவு காரணமாகவும், திறமை காரணமாகவும், உழைப்பு காரணமாகவும், ஏன் ஒழுக்கம் காரணமாகவும் இந்த மன்றத்திற்கு அவர்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கிற பெருமையை நமது சொந்ததாகக் கருதி, அதை நம்முடைய தலைமுறைக்கு, காப்பாற்றி வழங்க வேண்டும் என்று என்ன வேண்டும்.

(பிற்பகல் 5.00)

நானும் சொல்கிறேன். விவாதத்தில் சூடு ஏறவேண்டும். சூடு இல்லாததனாலோ என்னவோ விளம்பரம் இருக்குமளவுக்கு பத்திரிகைகளில் நம்மைப்பற்றி அதிகமாக வருவதில்லை. ஆகவே விவாதத்தில் சூடு ஏறவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். விவாதத்தில் குறுக்கீடுகளையும் விரும்புகிறேன். காரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஆனால் எந்த நேரத்தில், எந்த அளவிலே என்பது தானே தவிர, வேறல்ல. குறுக்கீடுகள் இல்லாமல் பாராளுமன்ற முறையே இல்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும், இந்த மாதிரி மேலவையிலேயும் பேரவையிலேயும் எனக்கும் பங்குண்டு. 12, 13 வருட கால அனுபவம் நான் பெற்றறிவிட்டேன். இதற்கு அடுத்து மாநகராட்சிகள்



[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 31]

அதுவும் பாராளுமன்ற முறையிலேதான் நடக்கின்றன. சென்னை மாநகராட்சியில் 7 ஆண்டுகள் இருந்தேன். 19 ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற முறையிலே நான் அனுபவம் பெற்றவன். நான் முன்னரே சொன்னதுபோல, என்னையே அதிகம் நினைத்துப் பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆதலால், இதெல்லாம் நினைப்பதில்கூட இல்லாமல் இருந்திருக்கிறது. 19 ஆண்டுக்காலம் பாராளுமன்ற முறைகளிலே அனுபவம் பெற்றவன். அதனால்தான் உங்களுடைய ஆதரவோடு அமர்ந்து, இந்த அவையை நடத்தி வந்திருக்கிறேன். இங்கே நான் வந்த பிறகு, நம்முடைய புதிதாக வந்திருக்கின்ற அமைச்சரவை, முதல்வர் அவர்கள், சில சத்திய சோதனைகள், சங்கடங்கள் வருகிறபோது, அவர்கள் பரிபூரணமாக என்னோடு ஒத்துழைத்து, நீங்கள் எது சரி என்று நினைக்கிறீர்களோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் எனக்கு ஒரு சிக்கலும் இல்லாமல் என் பொறுப்பை நீதியோடும், நேர்மையோடும், நடுநிலையோடும் நடத்துவதற்கு இந்த அமைச்சரவையும் முதல்வர் அவர்களும் உதவி புரிந்து வந்ததை இந்த நேரத்தில் சொல்ல வேண்டும். இந்த இடத்திற்கு வந்ததற்கு முன்பு இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள்தான் நான் இங்கே வர வேண்டுமென்று, அவரே விரும்பி அழைத்தார்கள். அப்போதுகூட நான் 3 நாட்கள் கடத்திக் கொண்டே வந்தேன். சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றனவே, அப்படி எல்லாம் எனக்குப் பழக்கம் இல்லையே என்று நான் சொல்ல அப்போதிருந்த அமைச்சர் திரு. ராஜாராம் அவர்களை அனுப்பி, என்னை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, இங்கே கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நேரத்திலே அவருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் சொல்ல வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்களே இதை அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்துவிட்டதால், இந்த இடத்தில் காலியாகும் இடத்தில் தொடர்ந்தேன் 'உறுப்பினர் பொறுப்பில்' என்று அவர்கள் சொன்னதற்கு இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். எப்போதும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்க மறந்தவனே அல்ல. நான் திருக்குறள் படித்தவன் ஆதலால், யாரை

1978 மார்ச் 31]

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

நெஞ்சிலே வைத்துப் போற்ற வேண்டுமோ, அவரை அப்படிப் போற்றாதபோது மரண வேதனையாக இருக்கும். என் மனமும் வேதனை அடையும். என் தாய் மொழிக்கு, என் தாய் இனத்திற்கு, என் தாய்த் திருநாடான பாரதத்திற்கும், கொள்கை ரீதியில் நான் ஆற்ற வேண்டிய அந்தக் கடமைகளிலிருந்து வழுவு மாட்டேன். தனிப்பட்ட நட்போ, நன்றியோ, குடும்பமோகூட குறுக்கே நிற்க நான் அனுமதித்தது இல்லை. என்னுடைய நலனேகூட குறுக்கே நிற்க நான் அனுமதித்தது இல்லை. என்னுடைய நலனேகூட குறுக்கே நிற்க நான் அனுமதிப்பதில்லை. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில்தான் நான் சோதிக்கப் படுகிறேன், நான் சந்தேகிக்கப்படுகிறேன். காலம் எல்லோருடைய கருத்தையும் மாற்றி திரும்பவும் என்னைப் புரிந்துகொள்ள உதவிபுரியும் என்று கருதுகிறேன். ஆதலாலே இந்த மன்றத்திலே தயவுசெய்து உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுகிறேன். மசோதா, மற்றவைகள் எல்லாம் வருகிறபோது, எல்லோரும் இந்த மன்றத்தில் சரியான முறையில் நம் விவாதத்தை மேற் கொண்டு நடத்திச் செல்ல வேண்டும். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அந்த வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நானும் ஏற்கெனவே அந்தக் குறிப்புகளை சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். அந்த வரலாற்றை விரிவாக எழுதுவதாக இருக்கிறேன். ஆனால் அவரை ஒன்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். நீங்கள் உறுப்பினராக இருந்துகொண்டே, எழுதி வெளியிட்ட பிறகு, அதையே எடுத்துக்காட்டி ஆட்சேபிக்கக்கூடாது. நீங்கள் எழுதியிருக்கிற அந்தப் புத்தகத்தைப் பார், அந்தப் பக்கத்தைப் பார், இப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்கக்கூடாது. எழுதுவதிலே ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே அதை நான் இங்கே நினைப்பூட்டுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இங்கே இந்த அவையினுடைய அவசியம், அது எவ்வளவு முக்கியம் என்று சொன்னார்கள். நான் திரும்பவும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இந்த அவையை அமைத்தவர்கள் யார்? கான்ஷ்டிடியூஷனிலே இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே இந்த மேலவை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று அமைத்தவர்கள், டாக்டர் அம்பேத்கார், சர்தார் வல்லபாய் படேல், ஜவஹர் லால் நேரு போன்ற மாமேதைகள் நாம் நிமிர்ந்து பெருமைப்படத் தக்கவர்கள். அவர்கள் எழுதிய அரசியல் சட்டத்தைத்தான் இன்றைக்கு நாம் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறோம். நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே ஆசிரியர்கள் தொகுதி என்றும், பட்டதாரிகள் தொகுதி என்றும் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். யாருமே கட்சியின் பேரில் நிற்பதில்லை. கட்சிச் சின்னங்களை வைத்து வாக்கு வாங்குவதில்லை. தேர்தல் பிரகடனங்களை



[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

[1978 மார்ச் 31]

வெளியிடுவதில்லை. இப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நிர்ணயித்ததற்குக் காரணம், கட்சி சூழலிலே அவசரப்பட்டுச் செய்கின்ற தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு ஒரு மன்றம் மேலே தேவை என்று அவர்கள் படைத்தார்கள். இதிலே நானும் கட்சி சார்பாகத்தான், ஆதரவோடுதான் இந்த அவையில் வந்திருக்கிறேன். இருந்தாலும், அதை நாம் மறந்து, அந்தத் தன்மையில் மாறுபாடு இல்லாமல், கட்சி வேறுபாடுகளை, விரோதங்களைப் பாராட்டாமல் மற்றவர்களுக்கு நாம் வழி காட்டுகின்ற நிலையில் இந்த மன்றத்தை நடத்த நாம் எல்லோரும் பயன்படுவோம் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே பேசிய ஒவ்வொருவரும் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவர் பெயரையும் சொல்வது என்றால், நேரம் ஆகும் என்பது மட்டுமல்ல, இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு நான் ஓரிரண்டு வார்த்தைகளை யாரைப் பற்றியும் கூடுதலாகச் சொல்வேனானால், அதனால் தவறான எண்ணங்கள் வந்துவிடலாம் என்ற பயம்தான். அதிலே ஒன்றிரண்டு பேரை விட்டுவிட்டால், அது தவறாகவிடும் என்றும் பயப்படுகிறேன். ஆகவே எல்லோரையும் சேர்த்துச் சொல்லாமல் விடுகிறேன். ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் நான் பாராட்டுகிறேன், ஒருவரை மட்டும் சொன்னால், எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உறுப்பினர்களிலே ரொம்ப வயதானவர் திரு. இராம சுப்பையா அவர்கள். வயதானவர் என்பதாலே அவரையே முதலாம் ஈராகவும், இது தொடங்கி இது வரையில் என்று சொல்வார்களே அது போல, அவரையே ஈராக வைத்து அவ்வளவு பேருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே அடுத்த நம்முடைய இந்த அமைச்சரவையும், மற்ற உறுப்பினர்களும், மற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்திருக்கிறீர்கள். இந்த அமைச்சரவையின் நல்லெண்ணமும், மற்ற தலைவர்களுடைய நல்லெண்ணமும் காரணமாக நான் உறுப்பினராக விரிப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. நம் தமிழ் நாடு ஒரு அங்கமாக இருந்து பாரத திருநாடு உலகத்தே ஒங்கி நிற்க நாம் எல்லோரும் பாடுபடுவோமாக என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவை உறுப்பினர் அனைவருக்கும் தேநீர் விருந்து சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் ஒப்பவறையில் அளிக்கப்படும். அனைவரும் வருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10.30 மணிக்குக் கூடும்.

[பிற்பகல் 5-05]

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.